Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 683
Vineri 11 noiembrie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

LUCRARILE CONTINUA

Tractoristul Popa Filip de la gospodăria agricolă de stat Hălăucești, raionul Pașcani, executînd arături adînci pentru însămînțările de primăvară.

Succesele mecanizatorilor din S. M. T.

Și-au îndeplinit planul

Intensificînd întrecerea socialistă, mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare au acordat în actuala campanie un sprijin prețios gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din raza de activitate. Cu ajutorul tractoriștilor, care au făcut lucrări de bună calitate, colectiviștii și întovărășiții au însămînțat cerealele păioase de toamnă la un nivel agrotehnic mult superior celui din anul trecut.

De pe acum unele S.M.T.-uri și-au îndeplinit planul de producție pe întreaga campanie de toamnă. Printre acestea se numără S.M.T.-urile Călugăreni și Drăgănești-Vlașca, regiunea București, Ardud (Baia Mare), Vlădeni (Iași), Secueni (Oradea), Comișani (Ploiești) și altele.

Pe întreaga țară, pînă la începutul lunii noiembrie, a fost realizat un volum de lucrări echivalent cu 4.290.948 hantri, în frunte situîndu-se S.M.T.-urile din regiunile Stalin, Baia Mare, București, Oradea și Ploiești. Cele mai însemnate realizări în campania de toamnă le-au dobîndit brigăzile de tractoare conduse de: Rusu Ion, de la S.M.T. Agnita (regiunea Stalin), Stoica Apostol, de la S.M.T. Stîlpu (Ploiești), Stan Radu de la S.M.T. Odobeasca (București) și Nemoianu Traian (S.M.T. Zăgujeni-Timișoara). Aceste brigăzi și-au îndeplinit planul de producție în proporție de 130—142 la sută. Cîte două și două planuri și jumătate au realizat tractoriștii P. Honceru de la S.M.T. Dîngeni (Suceava), Chiriac Gh. de la S.M.T. Sihlea (Ploiești), Rusu V. (S.M.T. Agnita), Lato Pavel de la S.M.T. Gătaia (Timișoara) și mulți alții.

Totodată aproape 100 de S.M.T.-uri și-au îndeplinit și depășit planul anual de producție, ca de pildă, S.M.T.-urile Topraisar, Castelu, Cogealac și Albești, regiunea Constanța, Ardud (Baia Mare), Vlădeni (Iași), Bogdana și Slobozia (București), Bărcănești și Stîlpu (Ploiești), Ceacova (Timișoara), Săveni (Suceava), Marghita (Oradea) etc.

L. ION

Execută arături adînci de toamnă

Încheind campania însămînțărilor, mecanizatorii de la S.M.T. Zănoaga, regiunea Craiova, au trecut la executarea arăturilor adînci de toamnă, destinate însămînțărilor de primăvară. În scopul terminării la vreme a acestor lucrări munca pe un mare număr de tractoare a fost organizată în două schimburi. Cele mai bune rezultate le-au obținut brigăzile de tractoare care deservesc gospodăriile agricole colective din comunele Castranova, Radomir și întovărășirea din satul Dioști. În aceste unități s-au executat un mare volum de arături adînci. Paralel cu aceasta, stațiunea a luat măsuri pentru pregătirea atelierelor în vederea reparațiilor de iarnă.

LECHNER MIHAIL
corespondent

Transportă îngrășăminte naturale în cîmp

Este știut că acolo unde gunoiul de grajd este transportat la cîmp și introdus sub brazdă în cantități suficiente, acolo și recoltele sînt bogate. Și în acest an gospodăriile colective din comunele Găiceanca, Ploscuțeni și Homocea din raionul Adjud, regiunea Bacău, au acordat o atenție deosebită transportului de gunoi în cîmp, fiind fruntașe în această acțiune. Pînă în prezent s-au transportat în cîmp peste 65.000 tone de îngrășăminte naturale, care au fost încorporate pe o suprafață de peste 3.000 ha teren arabil ale gospodăriilor colective și țăranilor muncitori cu gospodării individuale din raion. Acțiunea continuă în toate unitățile agricole.

L. ION

Ne pregătim temeinic, din timp, pentru producția anului 1961

Zilele trecute în Capitală, cadrele cu munci de răspundere din G.A.S.-urile regiunii București au analizat rezultatele obținute în acest an de către unitățile gostat din regiune și au dezbătut sarcinile ce le revin în lumina expunerii tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la recenta Plenară a C.C. al P.M.R.

Cu acest prilej, redacția ziarului nostru a solicitat un interviu tovarășului inginer Călin Ion, directorul G.A.S. Fetești.

Interviu cu tov. ing. CALIN ION, directorul G.A.S. Fetești

ÎNTREBARE: Ce a contribuit, în primul rînd, în anul în curs la întărirea economică a gospodăriei agricole de stat Fetești?

RĂSPUNS: Introducerea hozrasciotului pe secții și brigăzi este elementul nou intervenit în activitatea gospodăriei noastre în anul 1960. El ne-a dat posibilitatea de a trece la o gospodărire mult mai bună a fondurilor bănești. Această metodă de gospodărire ne-a permis ca să urmărim în permanență planul de cheltuieli, să înlăturăm plățile inutile, să respectăm și chiar să reducem baremurile de cheltuieli planificate.

În trimestrul întîi al anului curent, de pildă, serviciul contabilității ne-a înștiințat că în sectorul taurin cheltuielile pe cap de vacă depășesc pe cele prevăzute în barem și cresc cu fiecare zi, iar prețul de cost al litrului de lapte ajunsese la 1,84 lei, față de 1,22 lei cît era planificat. În urma dezbaterii organizate de biroul organizației de bază cu consiliul gospodăriei, la care au participat și brigadierii din sectorul taurin s-a întocmit un plan de măsuri care trebuia să ducă la înlăturarea lipsurilor semnalate. Urmărindu-se măsurile propuse, în mai puțin de 2 luni, prețul de cost al litrului de lapte a fost redus cu 0,50 lei. În prezent producem litrul de lapte cu 1,22 lei, încadrîndu-se în prețul planificat.

La un moment dat, am observat că și în sectorul mecanic erau încă multe rezerve nefolosite. Pe baza indicațiilor date de biroul organizației de bază, comitetul sindicatului a organizat consfătuiri de producție cu tractoriștii și mecanicii de atelier, a extins întrecerea socialistă între tractoriști și brigăzi. Ca urmare a dezvoltării întrecerii socialiste, toți tractoriștii au reușit să depășească numărul de ore de funcționare planificate pe tractor. Astfel, tractoriștii Stoian Anghel, Paraschiv Ilie, Bărbiță Ion și alții au ajuns pînă la 1 octombrie la aproape 2.000 de ore de funcționare pe tractor. Economiile realizate la carburanți, lubrifianți și piese de schimb, au fost de aproape 50.000 de lei.

Trebuie să spunem că măsurile luate de a urmări cheltuielile pe secții și brigăzi, au contribuit la mobilizarea lucrătorilor noștri și mai ales a brigadierilor la o mai bună gospodărire, la creșterea producției la hectar și pe cap de animal. Toate acestea au făcut posibil ca gospodăria noastră să dea în sfîrșitul acestui an aproape 5 milioane lei beneficii.

ÎNTREBARE: Ce angajamente v-ați luat pentru anul 1961 în cadrul consfătuirii de lansare a planului?

RĂSPUNS: Cu asentimentul consiliului G.A.S., noi ne-am angajat să realizăm 2.400 de kg. de grîu la ha, adică să depășim producția planificată cu 200 de kg. La porumb ne-am angajat să realizăm 3.400 de kg. boabe la ha., cu 100 kg. mai mult față de plan și cu 800 de kg. la ha. mai mult decît am realizat în acest an. Vom dezvolta și sectorul taurin și vom livra statului 300 de hectolitri de lapte peste producția planificată. Totodată vom depăși producția planificată la lînă și lapte de oaie.

Obținerea acestor producții la hectar și pe cap de animal fără depășirea baremului de cheltuieli ne va permite să reducem prețul de cost la o serie de produse. Astfel, la grîu îl vom reduce cu 15 lei la tonă, iar la porumb cu 40 de lei la tonă.

ÎNTREBARE: Ce măsuri ați luat pentru realizarea acestor angajamente?

RĂSPUNS: Angajamentele au fost luate după multă chibzuință. Trebuie spus că noi am creat încă din acest an baza materială pentru realizarea angajamentelor luate.

Așa, de pildă, grîul a fost însămînțat într-un teren bine pregătit. O dată cu arătura adîncă de peste 30 de cm. am încorporat în sol, pe unele suprafețe, cîte 15—20 tone de gunoi de grajd la ha., iar pe toată suprafața cultivată cîte 300 de kg. de superfosfat la ha. Pentru ca să avem o densitate mare care să garanteze un număr sporit de plante la ha., gospodăria noastră a asigurat peste 500 de boabe germinative la metrul pătrat. Pe întreaga suprafață am însămînțat doar grîu de mare productivitate.

În sectorul zootehnic au fost luate măsuri de îmbunătățire a calității materialului printr-o mai justă selecție și s-au asigurat porumbul siloz, finurile și concentratele necesare, pentru a se obține o producție sporită de lapte, carne, lînă etc.

Vom organiza munca în așa fel, încît însămînțările culturilor de primăvară și întreținerea lor să fie făcute în condiții agrotehnice superioare și în timp optim. Vom extinde numărul brigăzilor de mecanizare completă deoarece au o eficiență sporită față de brigăzile simple. În cursul iernii, vom da o atenție deosebită calificării cadrelor prin învățămîntul agrozootehnic de masă, prin demonstrații practice etc. Între altele, vom preda lecții de economie concretă la care vor lua parte brigadierii, tehnicienii și lucrătorii permanenți. Primirea sarcinilor de plan cu multă înainte de începerea anului ne este de un real folos, deoarece îl putem dezbate temeinic cu muncitorii și să găsim împreună soluțiile cele mai bune pentru îndeplinirea angajamentelor noastre.

Sub îndrumarea organizației de bază și cu sprijinul comitetului sindicatului, vom lupta cu toată hotărîrea ca și în anul 1961, G.A.S. Fetești să fie unitate fruntașă dînd statului produse de calitate și beneficii peste plan.

Pentru o producție sporită în anul viitor

Documentele Congresului al III-lea al partidului și recenta Plenară a C.C. al P.M.R. din 31 octombrie—1 noiembrie a.c. pun în fața lucrătorilor din agricultură sarcini mari privind obținerea de producții sporite la hectar. Una din lucrările agrotehnice menită să asigure producții mari la culturile de primăvară este arătura adîncă de toamnă. De lucrul acesta s-au convins pe deplin din proprie experiență și colectiviștii din raionul Fetești.

Ca urmare a măsurilor luate de sfatul popular raional, de cele comunale și de consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, sub directa îndrumare a organizațiilor de partid, colectiviștii din raion au reușit să recolteze pînă acum suprafețe însemnate cu culturi de toamnă și deci să elibereze la vreme terenul pentru executarea arăturilor. Pînă la 4 noiembrie, bunăoară, cele 41 de gospodării colective din raionul Fetești au recoltat 19.300 ha de porumb din cele 22.541 ha existente, 2.220 ha cu orez, 1.419 ha cu sfeclă de zahăr, precum și alte culturi. Grăbindu-se recoltarea culturilor tîrzii, s-au creat posibilități pentru a se executa pe suprafețe importante și arături adînci de toamnă pentru însămînțările de primăvară. Așa, de exemplu, pînă la această dată cele 6 S.M.T.-uri din raion au făcut arături adînci de toamnă pe o suprafață de 31.098 ha din cele 36.742 ha planificate, ceea ce reprezintă 84 la sută din plan. Arăturile au fost executate la o adîncime de 30 cm.

Nu încape îndoială că acolo unde s-a organizat bine munca, unde colectivul de conducere al S.M.T.-ului a repartizat în mod judicios tractoarele pe gospodării colective ținîndu-se cont de suprafața ce o au de arat și unde a existat un control permanent, rezultatele sînt bune. S.M.T. Fetești, de pildă, oferă un exemplu grăitor în această privință. Dovadă: din planul de 6.800 ha, mecanizatorii acestei unități realizaseră pînă zilele trecute 5.883 ha de arături de toamnă, rămînînd ca zilele acestea, să mai are și celelalte 917 ha. Aici, colectivul de conducere (director ing. Stănescu Constantin, agronom șef Ardeleanu Gheorghe) a reușit să facă o planificare justă a celor 70 de tractoare care lucrează la arături în cadrul celor 10 gospodării colective pe care le deservește stațiunea, a organizat schimbul II la un număr de 20 tractoare și a efectuat un control permanent asupra cantității și calității muncii mecanizatorilor. Conducerea acestui S.M.T. se mîndrește cu o serie întreagă de tractoriști care își depășesc zilnic sarcinile de plan. Printre aceștia amintim pe tractoristul Dragu Pavel, candidat de partid, pe Lungoci Vasile, Nedelcu Grigore și mulți alții care zilnic depășesc planul la arături cu 0,50—1 ha. Așa se face că în prezent o serie de gospodării colective din raza de activitate a acestei stațiuni, cum sînt „23 Februarie" și „7 Noiembrie" din Cocargeaua și „Octombrie Roșu" din Fetești, sînt pe terminate cu executarea arăturilor adînci de toamnă.

Realizări frumoase în efectuarea arăturilor adînci pentru însămînțări de primăvară au obținut, de asemenea, și gospodăriile colective din raza de deservire a S.M.T.-urilor Jegălia și Țăndărei care mai au de arat suprafețe destul de reduse.

Cu toate acestea, nu în toate S.M.T.-urile din raionul Fetești se folosește cu chibzuială utilajul la executarea arăturilor adînci de toamnă. Mărturie a acestui fapt sînt suprafețele mici care sînt arate zilnic de către mecanizatorii acestor stațiuni. Cum poate justifica, de pildă, conducerea S.M.T.-ului Făcăeni (director Stanciu Alex., agronom șef Pandelică Ene) faptul că în 5 zile în raza acestei unități nu s-au arat decît 172 ha? Ne întrebăm. Ce-au făcut cele 65 de tractoare care sînt planificate să lucreze la arat? Nerealizîndu-se viteza de lucru planificată, în raza de deservire a acestui S.M.T. la ora actuală mai sînt încă de arat suprafețe însemnate.

Într-o situație asemănătoare se află și S.M.T.-ul Hagieni, care în prezent mai are de executat arături adînci pentru însămînțări de primăvară pe o suprafață de 1.789 ha.

Așa stînd lucrurile, socotim că este necesar ca în cel mai scurt timp conducerile acestor unități să ia măsurile cele mai eficace care să ducă la accelerarea ritmului de executare a arăturilor adînci de toamnă, factor important în asigurarea unor producții sporite în anul viitor.

BANCIU GH. CONSTANTIN
corespondent

Pentru executarea lucrărilor de combaterea eroziunii solului

Potrivit sarcinilor de plan, lucrările de combatere a eroziunii solului au fost realizate pînă de curînd în procent de peste 80 la sută, iar cele cu privire la amenajările pentru plantații de vii și pomi în procent de peste 112 la sută.

Succese importante s-au obținut în regiunile Cluj, Galați și Autonomă Maghiară în ce privește aplicarea în complex a măsurilor de stăvilire a eroziunii solului.

Trebuie subliniat totuși, că din cercetările făcute pe teren reiese că ritmul lucrărilor de combatere a eroziunii solului se desfășoară necorespunzător posibilităților existente în unele regiuni cum sînt: Constanța, Ploești, Iași, Stalin și Craiova.

În regiunea Constanța de exemplu unde e necesar să fie executate amenajări pentru plantații de vii și pomi în gospodăriile colective pe o suprafață de 2.600 ha., deși s-au asigurat utilajele, cadrele tehnice și documentația necesară, n-au fost luate măsuri pentru executarea lucrărilor în mod corespunzător, realizîndu-se abia circa 38 la sută din planul anual.

În scopul lichidării acestei situații, este necesar ca organele agricole de la secțiile regionale și raionale și de la centrele de combatere a eroziunii solului să ia grabnic o serie de măsuri tehnico-organizatorice.

În primul rînd mecanizatorii din S.M.T.-uri trebuie să execute obligatoriu toate arăturile pe curbele de nivel, avîndu-se în vedere că aceste unități au fost de curînd înzestrate cu pluguri reversibile.

Personalul agronomic de la regiuni și raioane să fie îndrumat totodată, să sprijine temeinic lucrările de amenajare a terenurilor în pantă ce urmează a fi plantate cu vii și pomi în toamna acestui an și în primăvara anului 1961, îndeosebi în regiunile Iași, Constanța, Ploiești, Stalin, Craiova, Bacău și Suceava, interzicînd plantarea acestor suprafețe fără organizarea interioară și amenajările necesare.

Este necesar de asemenea să fie intensificată acțiunea de îmbunătățire a pășunilor erodate și îndeosebi plantațiile de protecție și stingerea ogașelor și ravenelor.

Organele bazei furajere, cu sprijinul S.M.T.-urilor, a serviciilor O.T.A. și a centrelor de combatere a eroziunii solului trebuie să treacă — acolo unde este cazul — la executarea de brăzduiri pe pășuni.

În regiunile Constanța, Galați, Iași, Craiova, Suceava, Ploiești și altele se impune a fi luate măsurile necesare pentru pregătirea terenului în vederea plantațiilor de protecție și să se asigure materialul silvo-pomicol repartizat din pepinierele Ministerului Agriculturii, trecîndu-se grabnic la executarea plantațiilor.

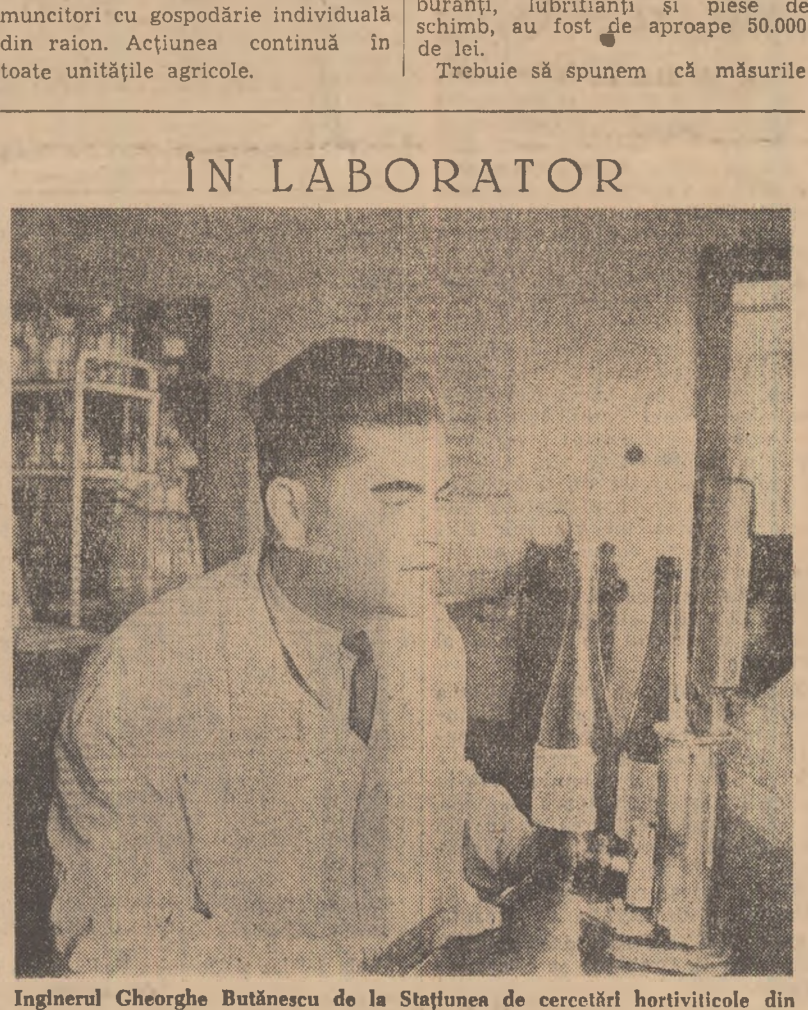
Unul dintre fruntași

Tov. Constantin Chiriță, unul dintre fruntașii în producție de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, lucrînd la găurirea arborelui cotit al unui motor de tractor U.T.O.S.-27.

Foto: A. VIERU

ÎN LABORATOR

Inginerul Gheorghe Butănescu de la Stațiunea de cercetări hortiviticole din Drăgășani, regiunea Pitești, determină tăria alcoolică a vinurilor din noua recoltă.

DIN CARNETUL SCRIITORULUI

Brigadier al colectivei și student...

Cu cîteva săptămîni în urmă, în toiul însămînțărilor, mă aflam în satul Ceacu din raionul Călărași, la gospodăria agricolă colectivă „Gh. Dimitrov". Deși era zi de duminică, ulițele păreau pustii. Nici la sediul colectivei n-am găsit pe nimeni. Dar peste drum, la magazii, un flăcău înalt, negricios, umplea cu cîțiva colectiviști la sacii cu grîu pentru sămînță.

— Dumneata aici, tovarășe Pavel? m-am mirat pe bună dreptate. Te știam tehnician agricol la sfatul popular...

— Poveste veche — a rîs tînărul, dezgolindu-și dinții albi, sănătoși. Asta era prin 1957, dacă nu mă-nșel. Dar de atunci a curs multă apă pe Dunăre...

— Bine, dar te știam tehnician și văd că muncești în echipă.

— Muncesc, e drept, mi-o întoarse Fane, că avem zor mare. Azi trebuie să isprăvim însămînțatul, iar de mîine intrăm cu tractoarele să facem arătura adîncă. Dar nu-s în echipă, cum crezi, ci conduc o brigadă complexă a colectivei. Am pe seamă 908 hectare, 160 de vaci, ferma cu 1.700 gîște și boboci, precum și 300 brațe de muncă.

— Brigadier cu alte cuvinte?

— Cam așa...

Seara, în locuința lui, aflată gard în gard cu ograda colectivei, i-am ascultat povestea: „Mi-e dragă plugăria de mic copil. Plecam din zori la cîmp, cu părinții, pe cînd abia puteam ține sapa-n mînă. Munceam pe cele trei hectare ale noastre pînă noaptea, dar la cules ne alegeam cu mai nimic...".

În 1949 a luat ființă în Ceacu gospodăria colectivă „Gh. Dimitrov". Fane isprăvise clasa șaptea și pricepea destule lucruri. Și-a dat seama că recoltele îmbelșugate ale colectivei se datorau în bună parte mașinilor precum și chipului nou în care se muncea, pe baza agrotehnicii moderne. Odată l-a întrebat pe tată-său: „Nu ne treci și pe noi la colectivă?"

— Ar trebui să fiu nebun! — s-a răstit la el Dumitru Pavel.

— Dar muncim pe brînci și ne alegem cu puțin, tată!

Fane s-a frămîntat multe nopți. Într-o zi a prins de veste că la Călărași se țin examene de admitere în școala medie tehnică de agricultură și s-a hotărît într-o clipită: plec! Dar cum știa că taică-său n-o să-i îngăduie, și-a îndesat într-o seară lucrurile în trăistuță și a pornit pe jos, la Călărași. A doua zi de dimineață, cu inima plină de emoție, s-a prezentat la examen. A reușit, deși era cel mai tînăr candidat — avea doar 14 ani — iar după patru ani, în 1953, a obținut diploma de tehnician și a fost repartizat ca agent agricol pe lîngă sfatul popular din Snagov. A rămas un an acolo și s-a cerut la Ceacu, fiindcă vroia să-și convingă bătrînul să se treacă în colectivă. Și nu i-a fost lesne dar a izbutit. Cînd și-a văzut părinții colectiviști, Fane i-a spus președintelui sfatului popular.

— Vreau să-mi dau demisia...

— Dar ce-ți veni netam-nesam? — se miră acesta.

— Mi s-a făcut lehamite să tot umblu cu condica la subsuoară și să mă țin de hîrțogărie! Mă cer și eu la colectivă...

— Și ce te faci cu diploma?

— Parcă la colectivă nu pot fi de folos oamenii cu carte?

Ce să-i mai zică președintele? L-a lăsat... În ianuarie, la adunarea generală a colectivei, s-a iscat un adevărat tărăboi din pricina cererii lui Fane. S-a ridicat Anica Hristache, membră în consiliul de conducere și a glăsuit cam așa: „Eu, tovarăși, n-aș fi de părere să-i aprobăm cererea. Fane a plecat din sat de copil; îmi pare că a îndrăgit scaunul moale și telefonul... Socotiți că-l vom prinde la cîmp pe vreme de arșiță sau de ploaie? Eu, una, drept să spun, mă cam îndoiesc..."

„Meiță Gheorghe, Opran Tudor și Jeciu Traian au ținut isonul femeii, dar i-a potolit președintele colectivei, Florea Ion: „Să nu sărim peste cal, oameni buni! Dumitru și Constantina Pavel sînt colectiviști de o seamă cu noi, iar Fane-i tehnician agricol. Colectiviști care să cunoască agrotehnica ne trebuiesc cît mai mulți.

— Vedeți? — a întregit inginerul Neagu. De altfel, ne-am sfătuit cu președintele, cu tovarășul Pascu Vasile, secretarul comitetului de partid și cu Peicu Gheorghe, secretarul organizației noastre de bază P.M.R. și ne-am gîndit să vă propunem ca Pavel Ștefan să conducă una din brigăzile noastre complexe. Și vă asigurăm că va face treabă cu spor!

Inginerul a avut dreptate, fiindcă din 1958 brigada patra condusă de Fane, este mereu în frunte. L-am privit lung și l-am întrebat: — „Cum ați ieșit anul ăsta cu recolta?"

— Bine. La orz am scos o medie de 2.300 kg. la hectar, la grîu peste 2.300 kg., la floarea soarelui 1.800 kg. și la porumb 5.000 kg. știuleți la hectar. Și cu vacile stăm bine. Obținem anual cîte 2.300 litri de lapte pe cap de vacă furajată, cu 200 litri mai mult decît am fost planificați...

TUDOR MIHAIL

(Continuare în pag. III-a)

De la întovărășire la gospodăria colectivă

Sfîrșit de octombrie. În faptul dimineții, ulițele comunei s-au umplut de un freamăt neobișnuit. Țăranii muncitori din Obîrșeni se îndreptau voioși către școala din satul Lingurari ce face parte din această comună.

După puțin timp curtea școlii se umplu de oameni. Celor mai bătrîni li s-au oferit loc pe bănci. În acea zi, „lingurarii" — căci așa erau porecliți de cucoana moșierului Mitică Hristea, pentru că noaptea, la lumina opaițului, ei ciopleau unele obiecte din lemn pe care le dădea pentru mălai — s-au adunat să sărbătorească o zi frumoasă din viața lor: inaugurarea gospodăriei colective „7 Noiembrie".

Cu cîțiva ani în urmă țăranii muncitori din acest sat și-au alcătuit o întovărășire agricolă. Muncind în comun, obținuseră și în întovărășire recolte mult mai mari decît atunci cînd își lucrau individual pămîntul. După ce au fost oaspeți la colectiviștii din satele Ciortolom și Dragalina, ei și-au dat seama că gospodăria colectivă oferă posibilități mai mari de sporire a producției agricole și deci asigură o viață mai îmbelșugată membrilor săi.

— Cei din Ciortolom, spunea tov. Vasile Luchian, au pornit pe calea gospodăriei colective în iarna acestui an, și totuși am putut vedea multe la ei. Am văzut cum și-au făcut două grajduri, un sediu, o magazie și mai multe pătule pentru cereale; gospodăria are peste 400 oi, 24 vaci cu lapte, 12 scroafe etc.

Cele văzute de vizitatori, le-a plăcut și le-a sădit și mai adînc în inimi oamenilor dorința de a forma și ei o gospodărie colectivă. Le-a plăcut, de pildă, că de pe terenuri ca și ale lor, colectiviștii au obținut în acest an cîte 1.800 kg grîu la ha, 1.200 kg floarea-soarelui, 27.000 kg sfeclă de zahăr și cîte 3.600 kg porumb știuleți la

NOI OGOARE UNITE

hectar. Ba mai mult, pe o tarla de 27 ha, lucrată mai bine, colectiviștii din Dragalina au obținut peste 5.000 kg porumb știuleți la ha. Și, de asemenea, le-a plăcut că valoarea zilei-muncă în acest an va fi de 30 lei, din care 10 lei în numerar. După calculele făcute, colectiviștii vor primi numai porumb cîte 7 kg la fiecare zi-muncă.

Mult s-au mirat cei din Lingurari cînd au văzut că fiecare bătrîn, membru al gospodăriei, la împărțirea avansului de 40 la sută, a primit cîte 100 kg grîu, 10 kg fasole, 20 kg cartofi, 5 kg ceapă, 30 kg varză, 2 litri de ulei, 2 kg zahăr, bani și altele.

Întovărășiții au mers și pe la casele colectiviștilor și au văzut că aceștia trăiesc o viață îndestulată. Gheorghe Ciubotar n-a mai putut răbda. Din buzunarul de la piept al tunicii a scos cererea dînd-o tov. Vasile Bozan, membru în comitetul de inițiativă, chiar acolo, în curtea gospodăriei colective din Dragalina. Aceasta a stîrnit în inima gazdelor un sentiment de mîndrie, căci vedeau cum realizările lor, constituie drept îndemn și pentru cei din Lingurari.

Întorși la casele lor, toți cei care vizitaseră aceste gospodării colective, s-au strîns în jurul organizației de bază P.M.R., devenind cei mai buni agitatori în rîndul prietenilor, rudelor și vecinilor lor. Așa, într-un interval destul de scurt, marea majoritate a întovărășiților a făcut cereri pentru înființarea gospodăriei colective. Inaugurarea a avut loc acum cîteva zile, cînd, chiar în adunarea festivă, un număr de alte 42 familii au venit și au depus cereri pentru a fi primite în gospodărie. Cu aceasta, întreaga întovărășire ce număra 172 familii și 284 ha teren, s-a transformat în gospodărie colectivă cu numele de „7 Noiembrie".

ION GHEORGHIU

Elevi la practică

Maistrul de cultură Tudor Gheorghe de la gospodăria agricolă de stat Secueni, regiunea Bacău, explică elevilor din anul III de la centrul școlar agricol Trifești, felul în care funcționează mașina de semănat.

Avem toate posibilitățile să îmbunătățim activitatea sindicală

Intr-o serie de sectoare, gospodăria noastră de stat a obținut în acest an rezultate bune. In sectorul pomicol, de pildă, (gospodăria are 182 de ha. de livadă), cu toate condițiile grele de climă din acest an, planul a fost îndeplinit. Succese de seamă s-au obținut și la ferma de vaci, unde planul de producție la lapte este depășit, iar prețul de cost a fost scăzut la 0,90 lei litrul; de asemenea, planul anual de producție la ouă (gospodăria crește 500 de păsări), este aproape îndeplinit.

La obținerea acestor realizări o contribuție importantă a dat — sub îndrumarea organizației de partid — și comitetul sindicatului. In cadrul grupelor sindicale din sectorul pomicol și zootehnic au fost organizate cu regularitate consfătuiri de producție. Cu acest prilej, au fost evidențiați fruntașii în producție cum sînt mulgătorul Gh. Văcăreanu, maistrul zootehnist Pogorevici Valentin, inginerul S. Ionescu din sectorul pomicol, și alții. Totodată au fost criticați codașii și s-au luat măsurile tehnico-organizatorice necesare înlăturării lipsurilor ce se iveau pe parcurs. Faptul că la grajdul de vaci s-a ținut la zi graficul de producție i-a stimulat pe mulgători să se întreacă unii cu alții, să lupte pentru creșterea cantităților de lapte muls pe cap de vacă furajată și pentru evitarea risipei furajelor.

In ce privește analizarea contractului colectiv, comitetul sindicatului s-a preocupat ca la adunările generale respective să ia parte un număr cît mai mare de muncitori. Faptul că în acest an s-a amenajat o nouă sală de mese la cantină, un spălător la dormitorul tractoriștilor, că s-a executat instalația de apă la trupul Hanganu etc., sînt dovezi că îndeplinirea prevederilor din contractul colectiv a fost urmărită cu simț de răspundere.

Nu același lucru se poate spune însă despre activitatea sindicală desfășurată în sectorul vegetal din gospodăria noastră, unde anul acesta s-au obținut recolte mici, în comparație cu posibilitățile existente. Dacă și în acest sector s-ar fi organizat mai des consfătuiri de producție este neîndoielnic că multe deficiențe în ce privește lucrările de întreținere a culturilor ar fi fost evitate, iar recoltele obținute ar fi fost mai bune. Totodată, unele lipsuri în organizarea muncii, mai ales în campaniile de vară și de toamnă, ar fi fost înlăturate mai din vreme, dacă am fi reușit să scoatem cu regularitate o foaie volantă în care să aducem la cunoștința muncitorilor de la toate brigăzile gospodăriei situația realizării indicilor de plan. De asemenea trebuie să amintim printre lipsurile noastre și pe aceea că n-am reușit să organizăm pînă acum o brigadă artistică de agitație. Preocuparea pentru antrenarea tovarășilor din gospodărie spre a scrie articole pe probleme de actualitate la gazeta de perete a fost în general slabă.

De curînd, noi am analizat toate aceste lipsuri în cadrul comitetului sindicatului și am luat măsuri ca ele să fie înlăturate în cel mai scurt timp. Avem pentru aceasta toate posibilitățile. De aceea, sînt încredințat că în cel mai scurt timp vom putea face o cotitură în munca noastră de fiecare zi, astfel încît să putem duce la îndeplinire cu cinste sarcinile ce ne revin, potrivit noului statut al sindicatelor.

ADUMITROAIE VASILE
președintele comitetului sindicatului de la G.A.S. Șendriceni, regiunea Suceava

Unul din primele obiective

De la tov. ing. Nicolae Dorneanu, din cadrul Trustului Gostat Iași, aflăm că anul acesta gospodăria de stat Bucium, cu toate condițiile grele de climă, a îndeplinit și depășit planul la producția de grîu, realizîndu-se în medie cîte 2060 kg la hectar. Și de pe cele 208 ha cultivate cu porumb s-au recoltat în medie cîte 2.100 kg porumb boabe la hectar, planul fiind realizat. Rezultate bune au fost obținute și la producția de mazăre, la cea de floarea-soarelui etc., unde producțiile au fost mai mari decît cele planificate. Cît privește via, care ocupă 479 de ha., anul acesta s-au obținut în medie 5.000 kg struguri la ha, față de planul de 4.700 kg.

La depășirea prevederilor de plan o contribuție importantă a adus-o comitetul sindicatului, care, îndrumat de organizația de partid, a desfășurat o rodnică muncă de mobilizare a oamenilor pentru a participa la întrecerea socialistă organizată pe întregul ciclu de producție și pe profesii. In cadrul întrecerii s-a acordat o atenție deosebită reducerii continue a prețului de cost al produselor.

Stînd de vorbă cu mecanicul șef de secție, Moldoveanu Dumitru, președintele comitetului sindicatului, cu mecanicul Chirchea Constantin, responsabil cu problema muncii de masă în producție sau cu tovarășul Iescu Titel, care răspunde de munca culturală de masă în cadrul comitetului, am aflat că în toate consfătuirile de producție mecanizatorii, maiștrii de cultură și ceilalți lucrători ai gospodăriei au analizat și analizează permanent și cheltuielile făcute, comparîndu-le cu prevederile de plan. La aceste analize, participă întotdeauna și cîte un membru al comitetului sindicatului, ca de exemplu, Spiridon Niculae, Văcaru Gh. și alții.

In scopul creării unei atitudini socialiste, a oamenilor față de sumele alocate pentru producție, față de utilaj etc., comitetul sindicatului a organizat periodic ținerea unor conferințe pe această temă. In primul rînd au fost mobilizați să vorbească despre constatările făcute în ce privește modul cum se urmărește scăderea prețului de cost — înșiși tovarășii din consiliul gospodăriei.

Faptul că la G.A.S. Bucium se aplică din anul 1959 metoda gospodăririi chibzuite pe brigăzi a înlesnit mult analizarea temeinică, cu regularitate, a cheltuielilor de producție.

Pentru a-i mobiliza pe maiștri de cultură să lupte spre a obține produsele cu un preț de cost cît mai mic, comitetul sindicatului analizează cu regularitate rezultatele obținute în întrecerea socialistă.

Întrecerea pentru cea mai bună producție de grîu și cel mai scăzut preț de cost s-a desfășurat atît între brigăzile din cadrul secțiilor, cît și pe gospodărie. La secția Pietrărie, de exemplu, cea mai bună producție de grîu s-a fost obținută de brigada de la Viăducent, condusă de comunistul Brodiciuc Sergiu (2.139 kg la ha), urmată de brigada tov. ing. Arsenie Virgil de la trupul Vămășoaia (2.004 kg la ha). Pe gospodărie, prețul de cost al tonei de grîu a fost scăzut la 366 lei, față de 690 lei cît era planificat.

Aceeași întrecere însuflețită s-a desfășurat și în ce privește obținerea unei producții bune de porumb, întrecerea fiind cîștigată de brigada condusă de candidatul de partid Ungureanu Zaharia (2.120 kg porumb boabe la ha). La această cultură, prețul de cost al tonei a fost redus la 650 lei, față de 697 lei cît prevedea planul.

Cît privește cheltuielile de producție la hectarul de vie ele au fost reduse cu peste 1.400 de lei.

— In ce fel? i-am întrebat pe președintele sindicatului.

— Maiștrii de cultură au fost îndemnați — prin articole scrise la gazeta de perete și prin foaia volantă, ca și la consfătuirile de producție, să extindă executarea aratului în loc de săpatul manual, a prașilelor cu prășitoare trase de cal, în loc de prășitul manual etc. De asemenea, la îndemnul conducerii și comitetului sindicatului, au fost confecționați 1.400.000 de araci cu resurse locale, din hugeasurile existente în gospodărie.

Pentru a se obține rezultate tot mai bune în reducerea prețului de cost, comitetul sindicatului s-a îngrijit să-i popularizeze pe fruntașii în producție, pe cei mai merituoși în ce privește reducerea cheltuielilor, înmînîndu-le periodic steaguri roșii (în prezent steagul roșu de fruntașe pe gospodărie îl deține secția „Doi peri") și alte stimulente morale și materiale.

— Colectivul nostru de muncă, — a încredințat tov. Popa Dumitru, contabilul șef al gospodăriei, și-a luat angajamentul să realizeze — pe baza producțiilor și economiilor obținute — un beneficiu anual de 444.000 lei peste planul de beneficiu de 521.000 lei. Pînă la mijlocul lunii octombrie, s-a și realizat mai bine de jumătate din această sumă astfel încît e sigur că ținînd seamă și de economiile înregistrate în campania de toamnă, vom respecta angajamentul luat. Pentru aceasta ca și pînă acum, primim un sprijin important din partea sindicatului nostru.

AL. RAICU

Ciobanul colectivei

În mai puțin de o oră, după ce am părăsit ulițele comunei Nădab din raionul Criș, regiunea Oradea, mergînd pe drumeagul îngust bătut de roțile căruțelor, am ajuns la locul numit de săteni „cîmpul mare". Aici nu a fost greu să-l găsim pe utemistul Teodor Bejan, despre care toți oamenii din comună știu că este unul dintre cei mai buni ciobani din raion.

L-am găsit pe Teodor cîntînd din fluier o melodie ardelenească din partea locului, în timp ce cele 1.700 de oi ce formează turma colectivei, pășteau liniștite.

★

Teodor Bejan are 26 de ani. De mic copil a intrat slugă pe la bogătanii satului pe ale căror pămînturi a trudit din greu din zori și pînă-n noapte. Dormea în grajdul vitelor și plata-i era mică.

Vremurile noastre noi au schimbat radical și viața lui. In 1959, cînd a luat ființă gospodăria colectivă, Bejan s-a înscris printre primii. Tot printre primii se situa la toate lucrările din gospodărie.

Apreciindu-i hărnicia, în urma propunerii făcute de către organizația de partid, adunarea generală a colectivei îi încredințează începînd din toamna acelui an, cele 698 de oi.

De atunci și pînă în prezent, Bejan a avut multe de învățat în această meserie. Cuceririle științei și metodele zootehnice înaintate i-au stat în permanență în centrul preocupărilor. Printre metodele folosite de el în vederea sporirii producției de lapte sînt: folosirea în condiții optime a pășunilor și fînețelor naturale, hrănirea și îngrijirea rațională a animalelor și altele.

Cînd soarele scapătă spre asfințit tov. Bejan, însoțit de ciobanii Vasile Drăgan, un om de vreo 35 de ani și Ioan Vidican, un tînăr de 19 ani făceau mulsul celor 500 de oi mame. De la oile mulgătoare se obține o însemnată cantitate de lapte, care valorificat aduce venituri mari gospodăriei.

★

Se înserase de-a binelea. Însoțit de ciobanii colectivei, am vizitat saivanele. Înăuntru era căldură și lumină. Apoi, la lumina focului de vreascuri, în timp ce vrednicii ciobani serveau masa de seară, am aflat că în primăvara acestui an, au fost fătați 640 de miei, că de la ferma de oi s-au contractat și predat circa 10.000 litri de lapte.

La despărțire, după ce m-am ospătat cu caș și vin roșu, utemistul Teodor Bejan mi-a destăinuit încă un secret al profesiei lui: „Totul e la oi să le îngrijești bine, să le dai hrană și apă la vreme și să le mulgi cu grijă. Apoi să te porți blînd, să nu le bați, să nu le sperii...".

Din depărtare, în tîrziul nopții, în timp ce oile dormeau, se auzea doinitul fluierului care se îngîna cu țîrîitul neîntrerupt al greierilor.

Ciobanul Teodor Bejan împreună cu ortacii lui păzea turma de oi, avutul gospodăriei colective.

ION COȚOI
corespondent

Un nou cămin cultural

Îndrumați de organizația de partid și cu sprijinul deputaților, locuitorii satului Glîmbocel din comuna Budișteni, regiunea Pitești, și-au construit cu fonduri din contribuția bănească-benevolă, precum și prin munca voluntară, un frumos cămin cultural.

La ridicarea noului local al căminului cultural, care are o capacitate de 500 de locuri, sală de lectură și alte încăperi necesare bunei desfășurări a activității cultural-artistice, locuitorii satului Glîmbocel au folosit în mare parte materiale din resurse locale, realizîndu-se economii — față de prevederile devizului — în valoare de peste 250.000 de lei.

GEORGE BREAZU
corespondent

Activitatea rodnică a unei brigăzi științifice

De curînd, brigada științifică a Casei raionale de cultură din Lipova, regiunea Timișoara, s-a deplasat în satul Șarlota. La căminul cultural, în fața unui public numeros, brigada a prezentat o informare politică care a scos în evidență lupta pentru pace a țărilor lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, în cadrul celei de a XV-a sesiuni a Organizației Națiunilor Unite. De asemenea, membrii brigăzii au lămurit o serie de probleme puse în discuții de către locuitorii din Șarlota ca: „Ce este soarele, luna, stelele?", „Ce sînt sateliții artificiali?", „Ce este trăsnetul, tunetul?", „Ce este cancerul, cum luptăm contra lui?", „Cum luptăm contra secetei" etc.

Toate problemele de mai sus, puse în discuție de cetățenii din Șarlota, sînt o dovadă că țăranii muncitori de la sate sînt dornici să cunoască tainele științei și tehnicii puse în slujba omului.

Bine pregătiți și documentați, membrii brigăzii au lămurit pe înțelesul participanților toate problemele ridicate.

FRANCISC WILD
corespondent

CE SĂ CITIM:

În Editura Politică a apărut:

DIN LUPTA P.C.R. PENTRU ÎNCHEGAREA ALIANȚEI CLASEI MUNCITOARE CU ȚĂRĂNIMEA MUNCITOARE ÎN BĂTĂLIA PENTRU REFORMA AGRARĂ DIN 1944—1945

Studii și referate monografice

Volumul III

Cu acest volum se încheie colecția de studii și referate consacrate luptei P.C.R. pentru închegarea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare în bătălia pentru reforma agrară din 1944—1945.

In volum sînt tratate și o serie de probleme privind transformarea alianței muncitorești-țărănești dintr-o forță predominant antifeudală într-o forță anticapitalistă, precum și dezvoltarea și întărirea ei în condițiile desfășurării cu succes, sub conducerea P.M.R., a procesului de construire a socialismului în țara noastră.

E. DRABKINA:

Pesmeții negri

(ESPLA, Cartea Rusă)

Cuprinzînd ca într-un reportaj documentar scene autentice, avînturi de reală valoare istorică, (autoarea este o veche și încercată comunistă, prezentă în cercul intim al lui Lenin și al colaboratorilor lui apropiați), cuprinzînd descrieri evocatoare ale anului 1918 — anul foametei, al bolilor și al încercărilor cele mai primejdioase ale contrarevoluției de a întoarce roata istoriei, — cartea de față este o cronică a eroismului proletar sovietic.

Autoarea, comsomolistă în acei ani de început, deosebit de grei și neasemuit de înflăcărați, ne face să retrăim evenimente însemnate în focul cărora s-a călit vechea gardă de bolșevici și au fost puse bazele izbînzilor de mai tîrziu. Se perindă în paginile volumului numeroase figuri de luptători și sînt evocate întîmplări încărcate de dramatism, ca de pildă, cea a atentatului săvîrșit împotriva lui Vladimir Ilici Lenin. Autoarea vorbește cu emoție despre acele zile, ca și cum le-ar retrăi. Ea ne face să înțelegem în ce constă forța abnegației revoluționare, caracterul de neînfrînt al Revoluției.

Răspîndindu-se și peste granițele Rusiei Sovietice, ideile socialismului științific cheamă masele exploatate la luptă. Cum scriitoarea a trăit o bună parte a anului 1918 în mijlocul clasei muncitoare germane, ea reliefează amploarea procesului revoluționar în țara lui Karl Liebknecht și a Rozei Luxemburg dar și trădarea idealurilor înaintate de către social-democrații de dreapta.

De reală valoare documentară, cartea lui E. Drabkina se citește cu interes.

H. Z.

A crescut numărul cititorilor

Mulți colectiviști și întovărășiți din comuna Smirdioasa, raionul Zimnicea, sînt obișnuiți ca în timpul lor liber să meargă la biblioteca comunală și să ia cu împrumut cărți pentru citit. În aceste zile de toamnă, bunăoară, numărul fișelor de cititori a crescut simțitor. Numai în ultimele zile, numărul cititorilor s-a mărit cu peste 142. Printre cei mai activi cititori se numără Tudor Lazăr, Niculae Mustață și alții.

Pentru atragerea unui număr cît mai mare de cititori, un ajutor prețios l-au adus cadrele didactice de la școala de 7 ani din comună. Acestea răspîndesc săptămînal cărți în diferite circumscripții ale comunei și sprijină activitatea caselor de citit, unde citesc și fac recenzii, popularizează cărțile noi apărute, precum și cărțile ce-i interesează pe țăranii muncitori în muncile lor.

În răspîndirea și popularizarea cărții se evidențiază profesorul Gheorghe S. Bădici, care distribuie săptămînal un număr mare de cărți de la biblioteca comunală. De asemenea, mulți dintre cititori și-au format biblioteci personale unde pot fi găsite diferite cărți agrotehnice și literare.

IONEL TRIFU
corespondent

Maria Sălăjan și Domnica Fedorca din comuna Negrești, raionul Oaș, la stația de radioamplificare a stațiunii.

Foto: AGERPRES

Sfatul veterinarului

Nici o pasăre nevaccinată împotriva pestei

Pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, în cadrul planului de stat pentru perioada 1960—1965, o atenție deosebită trebuie acordată și dezvoltării creșterii păsărilor pentru carne și ouă. Producția de carne de pasăre trebuie să ajungă în 1965 la 120.000 de tone, iar producția de ouă la 4,5-5 miliarde de bucăți.

În acest scop trebuie organizate mari crescătorii mecanizate în apropierea orașelor și centrelor muncitorești.

Dezvoltarea acestor crescătorii implică însă și realizarea unei perfecte stări de sănătate a păsărilor, condiție care se poate asigura prin organizarea și aplicarea măsurilor de prevenire și combatere a diferitelor boli.

Dintre bolile păsărilor cea mai periculoasă prin procentul ridicat de pierderi provocate este pesta aviară. Ea este produsă de un microb foarte mic și se întîlnește la găini, curci și bibilici. Boala este foarte molipsitoare și dacă nu se iau măsuri de localizare rapidă, ea se răspîndește cu mare iuțeală.

Semnele bolii. Păsările bolnave de pestă sînt abătute, au o stare de somnolență, n-au poftă de mîncare și slăbesc. Ele se îngrămădesc la un loc, lasă capul și aripile în jos; creasta și bărbițele capătă culoare vînătă. Din nas și din cioc li se scurge un lichid mucos cu miros urît. Unele din păsări au diaree și după 1—3 zile de boală mor.

Cînd boala are o durată mai lungă, apar semne nervoase; pasărea dă capul pe spate, are mers nesigur, ologește sau i se paralizează aripile.

Molipsirea se face de la o pasăre la alta prin găinatul și secrețiile găinilor bolnave. Boala poate fi împrăștiată la distanțe mari prin cadavrele păsărilor bolnave neîngropate, prin încălțămintea oamenilor, picioarele animalelor și prin cîini.

MĂSURI PENTRU PREVENIREA BOLII

Prima măsură și cea mai bună este vaccinarea din timp a tuturor păsărilor sănătoase. Experiența anilor trecuți a arătat că prin vaccinările generale preventive organizate an de an, în perioada de la 1 octombrie — 31 ianuarie, în regiunile Hunedoara, Suceava, Bacău și Galați, s-a reușit să se lichideze boala.

În prezent se desfășoară pe tot cuprinsul țării campania de vaccinare generală a păsărilor, care trebuie să le prevină contra pestei pe tot cursul anului 1961. Pentru reușita acestei acțiuni, statul nostru democrat-popular vine în sprijinul țăranilor muncitori acordînd vaccinul gratuit, acestora rămînîndu-le numai obligația de a-și prezenta toate păsările la vaccinare.

Pentru reușita operației de vaccinare, este necesar ca în gospodăriile colective și de stat precum și în gospodăriile individuale țărănești să se asigure păsărilor condiții bune de îngrijire și hrană — cotețe spațioase, luminoase și curate, vase de băut apă, spălate și dezinfectate zilnic.

Dr. ION STANCU
șeful serviciului combaterea epizootiilor din Ministerul Agriculturii

La stațiunea experimentală legumicolă din Buzău

Legumele sînt, din cele mai vechi timpuri, o sursă principală pentru hrana omului. Astăzi se știe că cu peste 4.000 de ani înaintea erei noastre, egiptenii cultivau o seamă de legume printre care bobul, lintea, castraveții și pepenii, ceapa și usturoiul. Din Asia și Egipt cultura legumelor s-a răspîndit și în Europa, la început în Grecia apoi și în imperiul roman.

Mărturii scrise rămase de la scriitori ca Plinius, Cato și Columella ne vorbesc de o legumicultură practicată în sere și răsadnițe. Acceptată, necesară, de-a lungul secolelor cultura legumelor a devenit o ocupație tradițională în multe țări, a cucerit noi suprafețe, a făcut să crească numărul speciilor, varietăților și soiurilor, a determinat o tot mai intensă activitate de industrializare.

Văzînd în legumicultură, în producerea legumelor forțate și a semințelor o importantă sursă de cîștig, o seamă de firme capitaliste din străinătate au căutat să monopolizeze această ocupație bănoasă. Chiar țara noastră, înainte de 23 August 1944 importa masiv semințe de legume, plătind bani grei unor firme capitaliste din Germania, Danemarca, Olanda, Franța.

Întreprins fără nici un fel de discernămînt, necontrolat, importul acesta a făcut să se introducă în țară numeroase soiuri necorespunzătoare în condițiile noastre pedoclimatice. Și scumpe și nefolositoare... De fapt aceasta era o situație „normală" pentru agricultura capitalistă a Romîniei burghezo-moșierești. Statul nu avea fonduri pentru ameliorarea soiurilor de legume, pentru obținerea de semințe de soi în țară, pentru cercetarea și valorificarea unor populații locale cu însușiri valoroase recunoscute de mulți cultivatori și răspîndite pe întinderi foarte mari cum erau, de pildă, ceapa de Filiași, ardeii gogoșari de București, usturoiul de Cenad, castraveții de Luduș, pepenii de Arad, varza și ceapa de Buzău, fasolea grasă de Transilvania etc.

Primii ani de după eliberarea țării noastre coincid și cu primele măsuri luate de puterea populară pentru dezvoltarea legumiculturii noastre. Pentru satisfacerea nevoilor de sămînță de soi s-au dezvoltat vechile centre de producerea semințelor și s-au înființat altele noi în cele mai caracteristice regiuni ale țării. Producerea și înmulțirea semințelor de legume se face acum planificat. An de an soiurile cele mai valoroase, după o seamă de verificări, sînt raionate. Crește suprafața cultivată cu legume. O seamă de gospodării de stat și colective se specializează în cultura legumelor, de altfel foarte rentabilă.

În acest climat de puternică dezvoltare a legumiculturii cercetătorilor le revin numeroase sarcini. Creată doar de cîțiva ani, stațiunea experimentală legumicolă I.C.H.V. din Buzău ilustrează din plin preocuparea ce se acordă acestei ramuri a agriculturii. În cîmpul de pe marginea apei Buzăului au apărut o seră nouă de 1.000 m.p., o centrală termică, un complex de extras și condiționat semințe, răsadnițe încălzite printr-un sistem de țevi cu apă caldă, clădirile administrative necesare.

Desigur, amplasarea stațiunii experimentale aici nu a fost făcută fără un corespunzător discernămînt. Buzăul este unul din vechile bazine legumicole ale țării. Încă de acum 140-150 de ani se practica aici o legumicultură irigată, cu o agrotehnică înaintată. Faima unor soiuri valoroase cum sînt: varza de toamnă de Buzău, ceapa de apă de Buzău, ambele foarte productive și de calitate superioară, a ajuns, odată cu aceste soiuri, care s-au răspîndit încă din veacul trecut peste hotare, pînă la Harkov și Moscova, iar de acolo și în Germania. Și acum varza de Buzău e soiul cel mai important din țară, ocupînd suprafețele cele mai mari.

După cum mi-a explicat inginerul Sociu Sorin, directorul stațiunii, zona aceasta legumicolă întrunește condiții de climă foarte favorabile acestor culturi. Vara secetoasă și uscată, mai ales în jumătatea a doua, iarna fără zăpadă și cu fluctuații de temperatură permit să se producă semințe de bună calitate cu o adaptabilitate mai ridicată.

Stațiunea legumicolă din Buzău, deși își încheie abia acum al treilea an de cercetare a și dat în producție cîteva rezultate. Unul dintre acestea este însămînțarea directă a cepei de apă fără a mai trece prin faza de răsad. Prin această metodă în stațiune s-a obținut o producție de peste 50.000 de kg. la hectar în parcele experimentale, iar în condiții de producție de peste 25.000 kg. Aceleași rezultate bune a dat această metodă în cadrul gospodăriilor de stat din Ploești și Buzău.

Cercetătorii stațiunii au mai recomandat și folosirea amestecului de îngrășăminte organice și minerale la cultura tomatelor. Prin aceasta se mărește eficiența fiecărui îngrășămînt în parte, cu cantități mai mici din ambele îngrășăminte se pot obține efecte egale sau chiar mai bune. Din cercetările efectuate asupra semănatului mazărei sub iarnă rezultă că se poate semăna mazărea din soiul Vorbote imediat înainte de îngheț.

Bune rezultate a dat și cultivarea cepei de apă sub formă de răsad pe straturi înălțate și cu irigație prin infiltrare. Producțiile obținute astfel sînt de 25.000 — 30.000 kg. la hectar.

Anul acesta cercetătorii au încheiat și alte experiențe. O problemă de studiu a fost cea a stimulării tomatelor și stabilirii epocii optime de însămînțare pentru obținerea de producții timpurii. Cele mai bune rezultate le-au dat semințele de tomate iarovizate și stimulate cu fosfat monopotasic. Experiențele făcute cu îngrășămintele bacteriene au arătat că acestea nu pot înlocui gunoiul de grajd la legume.

Amelioratorii au nevoie în munca lor de o perioadă mai lungă de cercetare. Totuși ei disting, de pe acum, unele linii de perspectivă la varza de toamnă și la ceapa de apă, ca și o linie de tomate foarte productivă. De fapt, cercetările pentru ridicarea productivității la tomate, a producerii tomatelor extratimpurii sub peliculă de polietilenă, sînt subiecte de cercetare dintre cele mai importante.

Din anul acesta, în cadrul stațiunii se studiază și problemele de irigație: regimul de irigație la tomatele timpurii și ardei, sisteme de irigare la țelină și morcovi, au fost obținute rezultate bune și în direcția mecanizării unor lucrări ca: modelarea terenului, lucrările de întreținere etc. Laboratorul de protecția plantelor și-a concentrat atenția, în mod special asupra studiului combaterii manei la ceapă și a combaterii buruienilor pe cale chimică în culturile de legume.

Sectorului de producție al stațiunii îi revine sarcina producerii de semințe de calitate și desigur, legume de consum. Anual în stațiune se produce sămînță de elită la circa 16—22 de soiuri diferite de legume, în afară de cea pentru flori.

Ar fi greșit să se creadă că cercetătorii stațiunii nu văd mai departe de cîmpurile lor experimentale. Anul acesta ei au organizat puncte demonstrative de sprijin la gospodăriile de stat Buzău și Ploiești, la gospodăria colectivă din Cîndești, care au mari suprafețe legumicole. Ei dau sprijinul necesar și întovărășiților din Buzău, țin lecții în fața cursanților veniți la Casa Agronomului din localitate, îndrumă multilateral nouă gospodării colective din raion și conduc în fiecare an cercuri de învățămînt agrozootehnic de masă.

Perspectivele stațiunii experimentale legumicole din Buzău sînt la fel de vaste ca și ale întregii noastre agriculturi socialiste. Vor trebui create noi soiuri și semințe de elită, timpurii și de o mai mare productivitate, elaborate metode agrotehnice mai eficiente, găsirea celor mai indicate metode de combatere a unor boli și dăunători legumicoli.

Sînt sarcini vaste, de mare răspundere, care vor scoate în evidență și mai mult potențialul de lucru al acestui tînăr colectiv de cercetători.

LUCIAN CURSARU

Pe urmele materialelor publicate

În ziarul nostru numărul 663 a apărut un articol în care s-a făcut o adîncă analiză a cauzelor care au determinat obținerea unor producții mici de grîu în 1960, la gospodăria agricolă de stat Timna, regiunea Craiova. În răspunsul trimis redacției de către Trustul regional Gostat Craiova, se arată că din cercetările făcute a reieșit că cele relatate în ziar sînt juste.

Întrucît în anii precedenți gospodăria de stat Timna a obținut o producție mică de grîu, Trustul Gostat, cu sprijinul comitetului regional de partid, a trimis aici un colectiv de specialiști care a studiat la fața locului condițiile pedoclimatice, pe baza cărora s-a propus reprofilarea gospodăriei ca unitate cu caracter zoopomicol, deoarece gospodăria are situate pe pante circa 1.000 de ha teren arabil cu o fertilitate slabă și care nu se pot lucra cu mijloace mecanizate.

În răspunsul Trustului Gostat se mai arată că s-au luat o serie de măsuri menite să înlăture fenomenul de stagnare a apei pe ogoare în lunile cu ploi abundente, iar pentru micșorarea acidității solului se vor administra amendamente cu calcar.

Pentru slaba organizare a muncii și lipsa de preocupare a conducerii gospodăriei în vederea realizării sarcinilor de producție, Trustul Gostat a sancționat cu retrogradarea atît pe director cît și pe inginerul șef.

★

În articolul intitulat „Se poate mai mult", publicat în ziarul „Agricultura Nouă" numărul 675 a fost criticat, printre alte Trusturi regionale Gostat și cel din Cluj, pentru rămînerea în urmă a însămînțărilor. În răspunsul trimis redacției Trustul regional Gostat Cluj, după ce arată o serie de cauze care au frînat ritmul însămînțărilor de toamnă ne comunică că datorită măsurilor care s-au luat, prin trimiterea de ingineri în aproape toate gospodăriile de stat, însămînțatul grîului este pe terminate.

Colectiviști harnici

Prin aplicarea regulilor agrotehnice gospodăria colectivă „1907" din comuna Albești, raionul Vaslui, a obținut în acest an recolte bogate: 1.863 kg orz, 1.800 kg porumb, 22.000 kg sfeclă de zahăr, 2.000 kg cînepă pentru fuior, în medie la ha. Pentru hrana animalelor pe timpul iernii aici au fost însilozate peste 500 tone porumb siloz și alte nutrețuri verzi.

Colectiviștii de aici își construiesc din fonduri proprii un grajd pentru 60 capete vite și un atelier de fierărie și lemnărie.

TH. I. LEUȘTEAN
corespondent

Președintelui gospodăriei colective din comuna Gostinu

Scrisoare deschisă

Zilele trecute mă aflam în comuna Băneasa, raionul Giurgiu. Cu această ocazie am aflat de la țăranii muncitori că în gospodăria colectivă din Gostinu, pe lîngă lucrurile bune, există și unele lipsuri destul de serioase. Vezi d-ta, tovarășe președinte, că oamenii se leagă mai mult de lipsuri, decît de lucrurile bune. Fac bine ori nu, îi privește. Lipsurile din gospodăria colectivă din comuna Gostinu însă, te privesc în primul rînd pe d-ta și apoi pe ceilalți colectiviști.

Să le luăm la rînd. La ferma de vaci a gospodăriei colective, producția de lapte este nesatisfăcătoare. Iată: din cei 13.500 litri lapte planificați, s-au obținut pînă acum numai vreo 7.700 litri. Cauza? Proasta furajare a celor 12 vaci din rasa Brună: tărîțe și reziduri de porumb care au o valoare nutritivă mai scăzută, siloz stricat datorită faptului că însilozarea nu s-a făcut în bune condițiuni, fîn de baltă cosit tîrziu, deci cu valoare nutritivă foarte mică, sfeclă furajeră stricată în curtea gospodăriei și administrată așa în hrana vacilor. O altă cauză? Condițiile necorespunzătoare în care ați ținut vacile, adică înghesuite la un loc cu caii și viței în timpul iernii și primăverii. De asemenea, lipsa unor îngrijitori cu experiență din care pricină vacile au stat în permanență netesălate, a contribuit la obținerea scăzutei producții de lapte.

Pe de altă parte trebuie spus că rău procedați, tovarășe președinte, și atunci cînd pentru îngrijirea vacilor risipiți atîtea zile-muncă fără folos. Nu este îngăduit să țineți la 12 vaci, doi îngrijitori: o femeie care le mulge și un om care le paște. Nu este îngăduit ca pentru 3 ore cît durează mulsorile pe zi, femeii respective să i se calculeze anual 349 zile-muncă, după cum nu este îngăduit ca pentru păscutul vacilor să se mai calculeze încă 318 zile-muncă și respectivului îngrijitor. Nu este îngăduit deci să se facă pentru 12 vaci o risipă de peste 300 zile-muncă.

Tovarășe președinte, interesele colectiviștilor din comuna Gostinu cer ca d-ta să-ți îndrepți atenția cu toată seriozitatea asupra treburilor de la ferma de animale și să iei împreună cu membrii consiliului de conducere măsurile corespunzătoare. Vacile de care e vorba, ca și celelalte animale din gospodăria colectivă, sînt averea obștească a colectiviștilor, iar aceștia te-au ales pe d-ta să ai în primul rînd grijă de această avere. Ce crezi, îți îndeplinești d-ta sarcina pe care ei ți-au încredințat-o? Noi îți spunem, tovărășește, că nu!

Citește și d-ta ziarele și ai să afli că alți președinți de gospodării colective au tot dreptul să fie cu adevărat mîndri de felul cum merg treburile în acele gospodării. Poți face și d-ta la fel, dacă vei părăsi atitudinea de nepăsare în care te-ai complăcut pînă acum. Studiind documentele celui de al III-lea Congres al P.M.R., vei învăța tovarășe președinte că avem datoria să ne concentrăm atenția în direcția dezvoltării creșterii animalelor și îndeosebi asupra măririi numărului și productivității vacilor cu lapte. Astfel, animalele proprietate obștească vor deveni și în gospodăria colectivă din Gostinu, un mare izvor de venituri, iar țăranii muncitori din comunele vecine, care pășesc acum pe drumul gospodăriei colective, vor avea ce învăța de la niște vechi colectiviști ca cei din comuna Gostinu.

Hotărîre deci și simț de răspundere.

RADU SANDU

În G. A. C. Negrilești, raionul Tecuci

Construcții bune și ieftine

In multe ocazii am auzit vorbindu-se în diferite feluri despre problema dezvoltării fermelor zootehnice în gospodăriile colective. Discuții de acest fel am avut și noi, colectiviștii din comuna Negrilești, raionul Tecuci. Firește, noi ne-am preocupat în aceeași măsură și de asigurarea numărului corespunzător de animale, de selecția acestora (deși în această privință noi avem încă de făcut) și de asigurarea bazei furajere, dar și de condițiile de adăpostire a animalelor pe timp de iarnă.

Eu consider, că oricît de bune ar fi ca rasă, vacile nu pot aduce mari foloase dacă nu sînt ținute iarna în grajduri spațioase, curate și călduroase. Fără a avea pretenția de mare cunoscător pot spune totuși, că de felul cum vom rezolva problema iernatului animalelor, depinde în mare măsură dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriilor colective. Grajduri bune — spațioase, curate, călduroase — înseamnă vite sănătoase; grajduri neîncăpătoare și ținute în murdărie, înseamnă vite prost întreținute și de aici multe neajunsuri.

Problema însă, mai are o latură și anume, aceea a ieftinătății construcțiilor pentru animalele gospodăriilor colective. Cu bani puțini deci, trebuie să asigurăm grajduri bune din toate punctele de vedere. Și pentru ca să realizăm acest lucru, trebuie să mergem pe linia folosirii la maximum a resurselor locale, a materialelor pe care le avem la îndemînă în gospodăria colectivă.

Eu aș vrea să precizez că pe drumul acesta indicat de documentele de partid, gospodăria colectivă „Ștefan Gheorghiu" din comuna Negrilești, raionul Tecuci, a realizat lucrări de seamă. Pe lîngă alte construcții, noi am ridicat în acest an și un grajd cu o capacitate de 70 animale mari. Materialele folosite au fost: ciamurul, lemnele de salcîm și tei, iar la acoperiș am folosit snopi (mici) de paie de secară. Toate aceste materiale și mîna de lucru au ridicat valoarea grajdului la suma de aproape 17.000 lei. Aș vrea să dau un amănunt în plus și anume, că lemnele de tei le-am asigurat prin schimb de la gospodăria colectivă din Brăhăești, căreia i-am dat lemne de salcîm. La acoperiș am folosit snopi de secară, așezați de meșteri în așa fel încît lucrarea a ieșit foarte bună. O mare grijă însă, a fost aceea a ridicării la timp a construcțiilor. În felul acesta, pereții grajdului au avut timpul necesar să se usuce bine, amănunt de mare importanță pentru sănătatea animalelor.

Acum, pe lîngă furajele necesare, animalele gospodăriei colective din Negrilești, au asigurate condițiile de bună iernare, iar gospodăria a realizat la capitolul construcții, o însemnată economie de bani.

În concluzie vreau să arăt că prin folosirea chibzuită a resurselor locale, gospodăriile colective pot realiza construcții bune și ieftine, înlăturînd pe de altă parte, unele întîrzieri în ceea ce privește darea în folosință a acestor construcții.

GH. GABAR
președintele gospodăriei colective din Negrilești, raionul Tecuci

De la începutul anului și pînă acum, gospodăria colectivă din Corbu de Jos, regiunea Constanța, a realizat din sectorul zootehnic venituri de 700.000 lei. O mare parte din această sumă provine din sectorul porcin. In fotografie: aspect de la îngrășătoria de porci a colectivei.

Noutăți în zootehnie

O metodă practică pentru alăptarea mieilor

Pentru realizarea sarcinilor trasate de Directivele celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, lucrătorii din sectorul zootehnic sînt chemați să stabilească noi metode de creștere și hrănire a animalelor, care să ducă la sporirea producției de lapte, carne, ouă și grăsimi, la reducerea prețului de cost al acestor produse alimentare.

Una din căile pe care se poate ajunge la atingerea acestor obiective o constituie creșterea rațională a tineretului din prăsilă proprie și din cele mai productive rase. Este cunoscut faptul că sporirea efectivelor precum și mărirea productivității acestora este strîns legată în primul rînd de creșterea și întreținerea tineretului în perioada de alăptare.

În practica zootehnică însă, problema alăptării prin supt natural prezintă o serie de neajunsuri. Bunăoară, la creșterea oilor cu lînă fină și semifină care au o prolificitate ridicată, se produc deseori pierderi importante la tineret datorită faptului că oile au fătări gemelare (duble și triple) și nu pot alăpta întotdeauna toți mieii. Unele dificultăți se întîlnesc îndeosebi la mieii rămași orfani precum și la oile cu o producție slabă de lapte care nu-și pot alăpta proprii lor miei.

Pornind de la aceste considerente, tov. Trandafir Petre din cadrul Institutului de Cercetări Zootehnice a conceput și realizat două dispozitive pentru alăptarea artificială a mieilor și viteilor care au fost experimentate cu rezultate bune.

Dispozitivul de alăptare pentru miei, pe care-l prezentăm în fotografia Nr. 1 se compune dintr-un corp pe care sînt montate circular 14—15 tetine de supt, un rezervor de lapte, un suport metalic pentru distribuitor și cupele de lapte în număr de 14—15 bucăți.

Modul de funcționare al aparatului este foarte apropiat de suptul natural. Construcția dispozitivului permite demontarea ușoară a tuturor pieselor, fără a cere îngrijitorului o calificare specială, acestea putîndu-se spăla și dezinfecta în cele mai bune condiții igienice.

Dispozitivul de alăptare artificială prezentat de tov. Trandafir Petre a fost experimentat la stațiunile experimentale Rușețu și Slobozia, dînd rezultate care demonstrează utilitatea sa în creșterea tineretului ovin, justificînd astfel recomandarea pentru generalizarea în producție.

Costul dispozitivului, potrivit devizului estimativ este de cca. 1.900 lei. El are o durată de folosire apreciată la cca. 6 ani și o capacitate de deservire zilnică de 70 de miei.

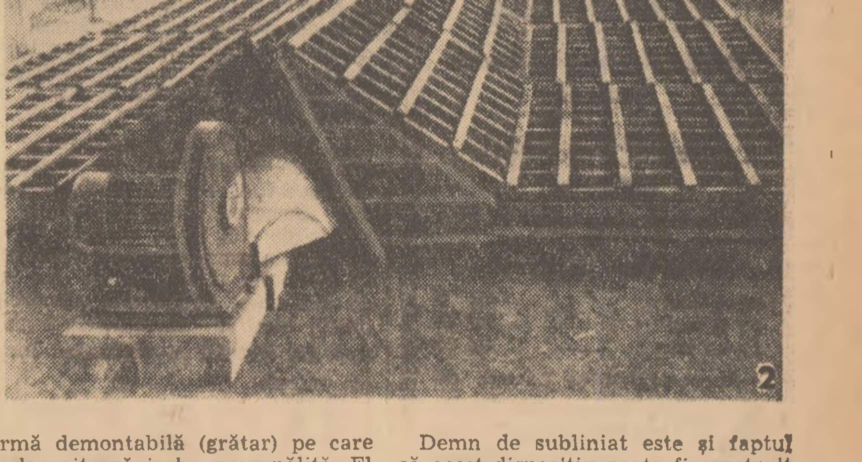
De la uscatul pe capre la platforma mecanică

Unul dintre cele mai valoroase furaje, îndeosebi pentru hrănirea tineretului animal pe timpul iernii, este nutrețul vitaminos. Uneori, din cauza timpului nefavorabil, și a lipsei de brațe de muncă, se întîmplă ca acest nutreț atît de necesar să fie depreciat calitativ.

Pentru a veni în sprijinul unităților agricole socialiste, tov. Petre Trandafir și dr. E. Pălămaru de la Institutul de cercetări zootehnice, au construit de curînd un dispozitiv electric care asigură uscarea în bune condiții și în cantități mari a nutrețului vitaminos.

Dispozitivul prezentat în fotografia Nr. 2, este compus dintr-o platformă demontabilă (grătar) pe care se depozitează iarba ușor pălită. El are dimensiunile de 8 metri lungime, 4 metri lățime și 35 cm. înălțime de la sol.

Dispozitivul este prevăzut cu două ventilatoare sincronizate care produc curenți de aer rece, care pătrund în masa verde de nutreț antrenînd și eliminînd apa. Capacitatea de uscare în timp de 24 de ore este, în medie, de 800—1.200 kg. fîn. Grosimea stratului de iarbă supusă uscării este de 1,5—2 metri, în raport cu gradul de umiditate al acestuia și cu puterea ventilatoarelor. Analizele chimice de laborator făcute la I.C.Z., au arătat că fînul vitaminos uscat cu ajutorul dispozitivului mecanic, a avut un conținut în proteină digestibilă cu 3 la sută mai mare, și cu 78 la sută mai mult caroten decît cel uscat în condiții naturale, de o calitate foarte bună.

Demn de subliniat este și faptul că acest dispozitiv poate fi construit și folosit în oricare gospodărie agricolă de stat sau colectivă care are instalație de curent electric. El se poate adapta la orice fînar.

Cîteva învățăminte din activitatea G. A. S. Burila Mare

Deși numit nu de mult în fruntea unei gospodării de stat, tov. Fulea se dovedește un bun cunoscător al proceselor de producție agricolă și un fin analizator al particularităților pe care le îmbracă producția în unitatea sa.

O mare parte din fondul funciar al G.A.S. Burila Mare este formată din terenuri nisipoase. Cu cîțiva ani înainte de numirea tov. Fulea ca director, G.A.S. Burila a trecut la o valorificare mai bună a terenurilor nisipoase, începînd să le planteze cu vie. Astăzi gospodăria are 117 ha. plantate cu vie; 64 din acestea sînt cu vie intrată pe rod în ultimii trei ani. De altfel primul din acești 3 ani nici nu poate fi luat în considerație, atunci intrînd în producție doar 8 ha.

În anii 1959 și 1960, gospodăria n-a mai plantat vie. Plantarea a fost întreruptă pentru a putea trece la refacerea plantației vechi, făcută defectuos și întreținută greșit.

La plantare s-au lăsat intervale prea mari: 200 de cm între rîndurile de vie și 100 de cm. pe rînd, între vițe. Aceasta înseamnă o mare risipă de teren. În plus, tăierile s-au executat defectuos fapt ce a avut urmări nefavorabile asupra dezvoltării plantației și a volumului producției. La toate acestea se adaugă și existența a numeroase goluri pricinuite de calitatea slabă a plantării și a feluritelor lucrări de întreținere. În sfîrșit, plantația prezintă și defectul că pe alocuri unui butuc de un soi îi urmează altul de alt soi, fapt ce îngreunează și chiar face imposibilă recoltarea și vinificarea pe varietăți. În alte locuri „Crîmpoșia" este plantată pe suprafețe întinse fără polinizatori. După cum e lesne de înțeles, producția este mică și din această pricină. Defectele de mai sus se înlătură în prezent. După ce lucrarea va fi terminată, iar via va da beneficii, gospodăria va relua plantarea.

Din greșelile comise la plantarea viei, conducerea actuală a G. A. S. Burila Mare a tras învățămintele necesare. Ele sînt utile și celorlalte gospodării din lunca Dunării, care au în plan sau intenționează să valorifice nisipurile prin plantări de vii.

Anul acesta G.A.S. Burila a obținut la grîu o producție sub cea planificată. În afara condițiilor climatice nefavorabile la aceasta a contribuit și următorul fapt: gospodăria a semănat o parte din grîu în teren preluat cu puțin timp înainte de însămînțare prin acțiunea de comasare și organizare a teritoriului. Ani de-a rîndul, acest teren a fost prost lucrat. Consecința? Cultura de grîu a ieșit îmburuienită. Și cum gospodăria a însămînțat grîu de înaltă productivitate, **cu talie mică**, buruienile au reușit să-l înăbușe. De aici se desprinde învățămîntul că grîul de mare productivitate are nevoie de un teren foarte bine lucrat, că terenurile preluate de gospodăriile de stat trebuie repetat arate și însămînțate în primul an — dacă sînt primite tîrziu — cu plante mai puțin pretențioase.

De necesitatea aplicării unei agrotehnici diferențiate se vorbește mult. Cînd e vorba însă de practică se întîmplă uneori ca agrotehnica diferențiată să fie uitată. Așa s-a întîmplat în primăvară la G.A.S. Burila Mare din pricina Trustului Gostat Craiova care i-a cerut gospodăriei să însămînțeze în același timp cu celelalte unități din regiune. Gospodăria s-a conformat dispoziției Trustului și a executat însămînțările. Au urmat cîteva zile reci, porumbul n-a răsărit și semănătura a trebuit să fie repetată.

Pe lîngă cheltuielile făcute în plus, faptul acesta a adus gospodăriei și o altă neplăcere. Porumbul gospodăriei, care avea o perioadă de vegetație mai scurtă decît cel însămînțat de producătorii din comună, a ajuns la maturitate (din cauza însămînțării a doua oară, însămînțarea s-a făcut — se înțelege — tîrziu) în același timp cu al acestora. Faptul n-a fost, desigur, lipsit de repercusiuni. Le recoltare, gospodăria a dus lipsă de brațe de muncă.

Gospodăria își cunoștea bine terenul și știa că el, fiind nisipos, se încălzește repede, dar tot la fel de repede se și răcește, ori de cîte ori e o zi mai friguroasă. De aceea, ea a vrut să amîne începerea însămînțărilor cu cîteva zile. Dacă ar fi fost lăsată să însămînțeze ceva mai tîrziu s-ar fi evitat plusul de cheltuieli și greutățile survenite la recoltare, iar producția ar fi fost cu siguranță mai mare, obținîndu-se o și mai substanțială depășire a planului.

Am redat trei aspecte din activitatea G.A.S. Burila Mare. Tovarășul Fulea și celelalte cadre cu munci de răspundere în gospodărie le-au analizat și au tras învățămintele cuvenite. Aceste învățăminte au o valabilitate mai largă și pot folosi la fel de bine și altor gospodării din raioanele Vînju Mare, Cujmir, Gura Jiului, situate în lunca Dunării, în condiții naturale aproape identice cu ale G.A.S. Burila Mare.

M. CALIANU

CIFRE ȘI FAPTE

● **Aplicînd experiența din colhozurile sovietice, însușită din diferite cărți și reviste, îngrijitoarea de animale Aurica Petruc, colectivistă din Techirghiol, regiunea Constanța, a obținut pînă la 1 noiembrie cîte 2.000 litri de lapte de la fiecare vacă pe care o are în îngrijire, îndeplinind astfel sarcina de plan anuală.**

● La grija cu care statul sprijină gospodăriile colective spre a-și valorifica avantajos producțiile, acestea răspund cu punctualitate în predarea cerealelor contractate. Astfel, în ultimele zile, gospodăriile colective din raioanele Filimon Sîrbu și Călmățui au dus la bazele de recepție peste 4.000 tone de porumb din cel contractat.

● **În lupta pentru dezvoltarea creșterii animalelor proprietate obștească, colectiviștii din raionul Jimbolia pun un accent deosebit și pe construcțiile zootehnice. Bunăoară, în acest an, în gospodăriile colective din acest raion au fost planificate 83 grajduri, maternități pentru scroafe, cotețe de păsări etc. În prezent aceste construcții sînt date în folosință în procent de peste 98 la sută.**

● Gospodăria colectivă din Mărășești, raionul Panciu, a cultivat în acest an 29 ha. cu legume și zarzavaturi, obținînd în medie un venit de circa 7.000 de lei la hectar, ceea ce pentru o tînără gospodărie colectivă este un succes de seamă, care contribuie la mărirea valorii zilei-muncă.

● **Gospodăria colectivă din Comloșul Mare, regiunea Timișoara, a însilozat în acest an peste 400 vagoane de porumb, secară și coceni în amestec cu borhot, asigurînd cîte 12 tone siloz pe cap de vacă și cîte 8 tone pe cap de tineret taurin.**

Extinderea mecanizării — contribuție la ridicarea nivelului producției agricole

La sfîrșitul anului 1959, mecanizarea lucrărilor agricole în gospodăriile colective deservite de stațiunea noastră, a reprezentat 97 la sută la arat, 45 la sută la semănat și 41 la sută la recoltat păioase. În anul 1959, S. M. T. Remetea Mare a realizat 71.591 hantri, reprezentînd 180 la sută față de realizările anului 1958, iar pentru anul în curs, planul prevede realizarea a 100.000 de hantri. Pe baza extinderii mecanizării, volumul de lucrări nu numai că a sporit, însă în această perioadă a crescut mult și sortimentul de lucrări. Dacă în urmă cu 4-5 ani noi executam un număr de 22 lucrări, printre care predominau arăturile, semănatul și treieratul, în prezent executăm pe ogoarele gospodăriilor colective peste 36 feluri de lucrări, dezvoltînd îndeosebi executarea unor lucrări speciale ca: prășitul mecanic, recoltatul păioaselor cu combina, administrarea de îngrășăminte etc. An de an stațiunea noastră, ca de altfel, și celelalte S.M.T.-uri, a fost înzestrată cu numeroase mijloace tehnice moderne, și mult mai productive. Numai în acest an, prin grija partidului am primit 49 de tractoare UTOS noi, 2 tractoare grele S-100 pentru lucrări de desfundări, desecări etc. 30 semănători SU-29, 47 combine păioase, 20 semănători porumb și altele. Cu ajutorul tractoarelor și mașinilor primite am reușit să realizăm lucrări agricole la un înalt nivel agrotehnic și în perioade scurte. Astfel, perioada însămînțărilor de primăvară din anul curent a fost cu cca. 7 zile mai scurtă decît în anul trecut. Recoltarea cerealelor păioase a durat în acest an cu cca. 10—12 zile mai puțin decît în 1959.

De unde în anul 1959, în raza noastră de activitate, la 1 tractor fizic revenea o încărcătură de 215 ha., în prezent la 145 ha. teren arabil revine 1 tractor. Datorită acestui fapt, mecanizatorii noștri au reușit ca în campania de vară să execute în întregime arăturile adînci de vară, după recoltarea cerealelor păioase, pe o suprafață de 11.200 ha. Arăturile s-au efectuat la adîncimea de 28—30 cm. cu plugurile echipate cu 2 trupițe. Țăranii colectiviști sînt mulțumiți de calitatea lucrărilor. Acest lucru a marcat o cotitură hotărîtoare în viața stațiunii noastre, contribuind în mod direct la întărirea rolului S. M. T. în organizarea producției din gospodăriile colective.

Folosind cu multă pricepere și sîrguință mașinile „Victoria" la însămînțatul porumbului, executînd apoi întreținerea culturilor mecanizat cu ajutorul cultivatoarelor purtate C.P.F. și C.P.U., mecanizatori ca Ardelean Alexandru, Dina Aurel și Varga Iosif, Macarie Petre, Pascota Nicolae și alții, au asigurat pe loturile demonstrative de mecanizare ale gospodăriilor colective din comunele Hermeacova, Bazos Vechi, Moșnița Veche și Uliuc, un spor de producție de 400—500 kg. porumb la hectar, față de restul terenurilor.

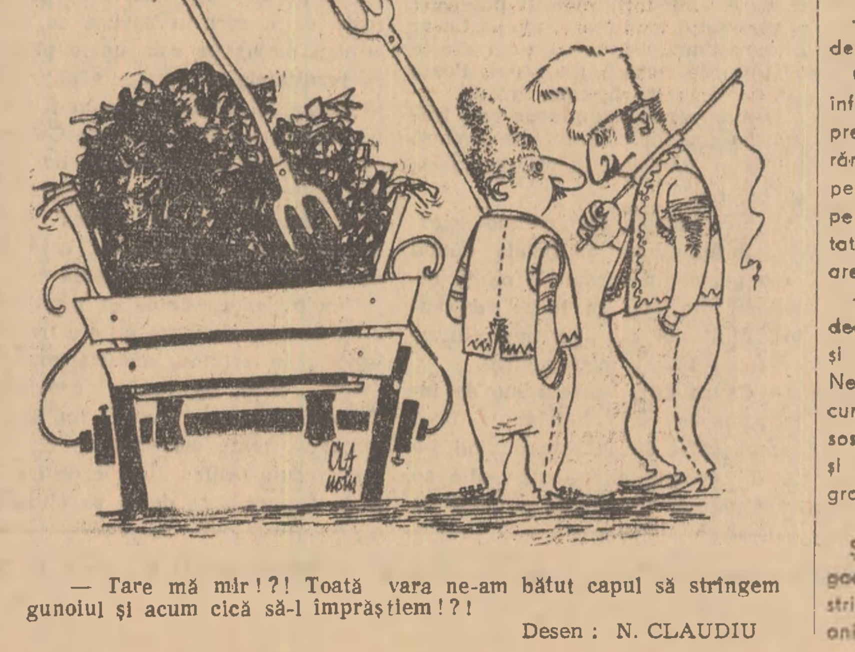
Un ajutor substanțial au primit gospodăriile noastre colective în acest an la recoltarea păioaselor prin folosirea combinelor C-1, mașini care au permis strîngerea recoltei la timp și fără pierderi. Președintele G.A.C. Remetea Mare, tov. Horvath Ion de pildă, a arătat în ședința Sfatului S.M.T. că pe parcelele recoltate cu combina C-1 sporul de producție a fost de 150—250 kg. la ha. față de parcelele recoltate manual. Țăranii colectiviști din raza noastră de activitate convingîndu-se în acest an de rezultatele muncii mecanizate și-au manifestat dorința de a extinde în anul viitor în grad și mai mare folosirea tractoarelor și mașinilor S.M.T.-ului.

Pe baza experienței bogate obținute de stațiunea noastră în organizarea loturilor de mecanizare în cultura porumbului, și avînd în vedere faptul că dispunem de un parc dezvoltat de mașini, în toamna anului curent am trecut la organizarea loturilor de mecanizare completă în cultura grîului la un număr de 13 gospodării agricole colective pe o suprafață de peste 2.800 ha. De altfel, pe întreaga suprafață ce a fost însămînțată cu grîu din soiuri de mare productivitate sînt organizate loturi de mecanizare completă.

Documentele Congresului al III-lea al partidului prevăd sarcini sporite în ceea ce privește creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost, condiție de bază a ridicării permanente a nivelului de trai al oamenilor muncii. În această direcție, experiența ne-a arătat că există încă mari posibilități de a ridica indicii de utilizare a parcului de tractoare și mașini, de a mobiliza rezervele interne pentru realizarea de economii și reducerea prețului de cost. De aceea, sub îndrumarea organizației de partid din stațiune și cu sprijinul comitetului sindicatului, în cadrul întrecerii socialiste organizată între brigăzi și tractoare, noi ne-am îndreptat atenția înspre ridicarea gradului de utilizare a tractoarelor și mașinilor agricole, prin folosirea acestora cît mai multe zile din an, precum și de creșterea volumului de lucrări îndeplinite în fiecare schimb. Rezultatele dobîndite pînă acum în producție, dovedesc că sîntem pe drumul cel bun. Extinzînd cît mai mult mecanizarea lucrărilor agricole pe ogoarele colectiviștilor din raza de activitate, mecanizatorii noștri își aduc o contribuție de preț la ridicarea producției agricole.

Ing. SEVER POPOVICI
agronom șef la S.M.T. Remetea Mare, regiunea Timișoara

Dedicat celor care neglijează învățămîntul agricol.

— Tare mă mir!?! Toată vara ne-am bătut capul să strîngem gunoiul și acum cică să-l împrăștiem!?!

Desen: N. CLAUDIU

Brigadier al colectivei și student...

(Urmare din pag. 1)

Fiindcă președintele îmi amintise dimineața că Fane trece acum în toamnă în anul doi, fără frecvență, la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" din București, am început să-l descos: „Aud că mergi la Institut. Ce gînd ai după ce vei obține diploma de inginer agronom?"

— Cum, ce gînd am? — s-a mirat Fane. Îmi voi conduce mai departe brigada! Vezi, tovarășe, știința merge înainte și noi avem tot mai mare nevoie de învățăturile științei. Și unde pui că în anii ce vin, după Hotărîrile Congresului al III-lea, ne vor spori mereu sarcinile. Și tare-mi vor prinde bine cele ce învăț acum la facultate...

— La ce ți-a folosit învățătura pînă acum?

— Să vă dau un exemplu: în primăvară, conducerea a hotărît să mai semănăm pe baltă încă 80 ha. de orez, ceea ce necesita anumite pregătiri tehnice. Consiliul a cerut sprijinul secției agricole raionale, care ne-a trimis un specialist topograf, cu aparatele trebuincioase. Dar ce folos? Omul s-a îmbolnăvit și a plecat, iar aparatele zăceau nefolosite. M-am gîndit că tot învăț topometria și că ar fi cu cale să încerc. Am cerut să mi se încredințeze lucrările, consiliul de conducere al gospodăriei colective a aprobat cu oarecare îndoială, iar eu mi-am luat două echipe și am pornit la treabă. Am trasat cotele, nivelmentul, locul de amplasare și am jalonat deschiderile șanțurilor de alimentare cu apă, după cum ne-a tăiat capul, după care am trecut la semănat...

— Și cum stați cu orezul?

— Eu cred că bine. Am obținut 4000 de kg. la hectar...

Cînd are un ceas liber, Fane se înfundă cu nasul în cărți și tratate, pregătindu-se de examene. Iată de ce rămîi mirat că mai găsește vreme și pentru altele. Fiindcă Pavel Ștefan, pe lîngă că e un pictor amator talentat, joacă fotbal în echipa satului și are și grijă de treburile casei.

— Acum le ajut și bătrînilor să clădească casă nouă, în care vom locui și noi. Pînă una, alta, ne gospodărim. Ne-am luat radio și aragaz, iar în curînd și mobilă. Și dacă ne vor prisosi banii, poate că-mi voi cumpăra și motocicletă, că tot s-au ieftinit grozav...

*

Și cînd stai să te gîndești bine, brigadierul Ștefan Pavel — Fane cum îl strigă toți — încă n-a împlinit 25 de ani, iar peste trei ani va fi inginer.

Strălucita victorie a comuniştilor în alegerile din Italia

În zilele de 6 şi 7 noiembrie au avut loc în Italia alegerile comunale şi provinciale. Peste 32.000.000 de alegători italieni, adică aproape întregul corp electoral s-a prezentat în faţa urnelor pentru a alege pe conducătorii comunelor şi provinciilor.

Alegerile au oglindit încă odată forţa şi prestigiul Partidului Comunist Italian, influenţa crescîndă pe care el o are în rîndul maselor largi populare. Peste 6.000.000 de alegători, adică 24,5 la sută din numărul total al votanţilor au votat pentru Partidul Comunist. Partidul Comunist a repurtat astfel o strălucită victorie. Faţă de anul 1958, el a obţinut în plus 104.000 voturi, adică un spor de 1,5 la sută, ceea ce reprezintă o creştere mai mare decît a oricărui alt partid. Cumuniştii au obţinut succese remarcabile în marile oraşe ale ţării, ca Roma, Milano, Torino, Bologna, Firenze, ca şi importantele centre muncitoreşti din nordul şi din centrul Italiei. In provincia Siena, de pildă, comuniştii au obţinut 52 la sută din totalul voturilor. Plusul de voturi obţinut de comunişti în provincia Milano este de 40.000, iar la Torino — marele centru al industriei de automobile — Partidul Comunist a dobîndit un spor de 12.000 de voturi. Comuniştii nu numai că n-au pierdut nici una din marile comune administrate de mult împreună cu socialiştii, dar au obţinut victoria în numeroase comune noi de diferite mărimi în toate regiunile ţării.

Alegerile din Italia marchează în acelaşi timp o serioasă înfrîngere pentru partidul de guvernămînt democrat-creştin. Democrat-creştinii au pierdut circa un milion de voturi. Este cea mai mare pierdere de voturi suferită de acest partid în ultimii zece ani. Scăderea influenţei partidului democrat-creştin se manifestă pe aproape întreg teritoriul ţării, atît în marile oraşe şi centre muncitoreşti, cît şi la sate.

Partidele de extremă dreaptă, în ansamblu, au suferit de asemenea o vizibilă înfrîngere. Deşi Mişcarea socială italiană — partidul — neofascist — a înregistrat o oarecare sporire a voturilor sale, faptul că monarhiştii şi-au înjumătăţit pur şi simplu voturile, ajungînd de la 4,7 la sută pe ţară cît au avut în 1958 la 2,9 la sută astăzi, a dus la micşorarea numărului de voturi date partidelor de extremă dreaptă în ansamblu.

În acelaşi timp, alegerile din Italia au marcat un uşor declin al socialiştilor şi o uşoară întărire a social-democraţilor. Faptul că partidul socialist condus de Nenni a adoptat tactica slăbirii colaborării cu comuniştii şi a prezentării de liste separate a dus la pierderea de către partidul socialist a unor serii de poziţii electorale. Acolo unde socialiştii au prezentat liste comune cu comuniştii, rezultatele au fost, dimpotrivă, favorabile. In 17 consilii provinciale, majoritatea locurilor a revenit partidelor comunist şi socialist,ceea ce reprezintă o victorie importantă a forţelor de stînga.

Rezultatele alegerilor din 6 şi 7 noiembrie arată încă odată că poporul italian doreşte o politică care să slujească intereselor maselor largi populare şi cauzei păcii şi prieteniei între popoare. Rezultatele alegerilor constituie, aşa după cum a apreciat Palmiro Togliatti, secretarul general al Partidului Comunist Italian, un pas serios în direcţia orientării spre stînga a întregii vieţi politice a ţării. Alegerile au constituit un mare succes pentru forţele democratice, populare, antifasciste, un pas însemnat înainte pe calea realizării unităţii antifasciste şi democratice pentru care luptă Partidul Comunist Italian. In cursul acestor alegeri, Partidul Comunist a apărut din nou ca o forţă naţională, populară, democratică în continuă dezvoltare.

In alegerile din S. U. A.

Infrîngerea lui Nixon — un vot împotriva politicii „războiului rece"

Miercuri după-amiază au fost anunţate rezultatele alegerilor prezidenţiale care au avut loc în cursul zilei de 8 noiembrie în Statele Unite ale Americii. Cu un număr de peste 31.000.000 de voturi — 50,23 la sută din numărul total al voturilor — John Kennedy, candidatul Partidului democrat, a fost ales preşedinte al Statelor Unite. Noul preşedinte îşi va lua în primire funcţia la 20 ianuarie 1961. Vicepreşedinte al S.U.A. va fi Lyndon Johnson.

După cum se vede, poporul american a refuzat să mai acorde încrederea sa reprezentanţilor partidului republican care au condus pînă acum ţara. Aşa cum se subliniază în comentariile presei americane şi internaţionale, rezultatele alegerilor din S.U.A. constituie o dezavuare deschisă a liniei politice urmată de guvernul Eisenhower-Nixon, îndreptată spre intensificarea „războiului rece" şi a refuzului de a păşi la soluţionarea celor mai importante probleme internaţionale.

Partidul republican a făcut tot ce i-a stat în putinţă pentru a asigura alegerea reprezentanţilor săi, Nixon şi Henry Cabot Lodge. In momentul cînd devenise limpede că şansele sînt în favoarea Partidului democrat, guvernul republican şi-a pus în bătaie toate forţele pentru a asigura alegerea lui Nixon. Însuşi preşedintele Eisenhower a intervenit în campania electorală în sprijinul lui Nixon. Dar nici acest ajutor n-a folosit. Alegătorii americani au refuzat să mai acorde încredere celor mai activi membri ai administraţiei Eisenhower — vicepreşedintele Nixon şi purtătorul de cuvînt al politicii externe americane, Henry Cabot Lodge, care a fost pînă de curînd reprezentant al S.U.A. la O.N.U.

În alegerile din 8 noiembrie, în afară de preşedintele şi vicepreşedintele S.U.A., au fost aleşi toţi membrii Camerei Reprezentanţilor, în număr de 437, şi 34 din cei 100 de senatori, precum şi guvernatorii a 27 de state din totalul de 50. Au fost, de asemenea, completate numeroase funcţii elective din organele legislative ale statelor şi organele locale ale puterii.

Ca şi în alegerile prezidenţiale, candidaţii Partidului democrat i-au întrecut pe republicani atît în alegerile pentru Congres, cît şi în alegerile de guvernatori ai statelor. Acest fapt dovedeşte încă odată nemulţumirea puternică a alegătorilor faţă de politica falimentară a guvernului republican.

În faţa noii administraţii a S.U.A. stau probleme interne şi externe foarte serioase. Referindu-se la acestea, ziarul american „Washington Post And Times Herald" scria zilele trecute că poporul aşteaptă cu nerăbdare „ce va propune noul preşedinte în legătură cu şomajul şi cu folosirea incompletă a posibilităţilor economice. Problemele veniturilor fermierilor, suprapopulaţiei orăşeneşti, regiunilor lovite de declinul economic, lipsei de şcoli şi de locuinţe trec acum din domeniul teoriei în cel al practicei". În legătură cu problemele externe, ziarul sublinia în special că noul preşedinte trebuie să imprime un nou curs diplomaţiei americane. În acelaşi sens se pronunţă şi corespondentul ziarului „New York Times", Salisbury, care l-a însoţit pe Kennedy în turneul său electoral. „Kennedy, scrie Salisbury, îşi dă seama că primele hotărîri importante ale guvernului său trebuie să se refere în mod neîndoielnic la politica externă". Corespondentul subliniază că din categoria problemelor care reclamă o rezolvare neîntîrziată fac parte propunerile cu privire la o conferinţă la nivel înalt, tratativele cu privire la dezarmare şi situaţia Berlinului.

Rezultatele alegerilor din S.U.A. sînt bogate în învăţăminte pentru conducătorii americani. Ele arată că poporul american doreşte o schimbare a politicii externe, părăsirea „războiului rece" şi trecerea la poziţii dictate de raţiune şi luciditate. Viitorul va arăta desigur dacă noua administraţie va trage concluziile corespunzătoare din aceste învăţăminte.

CITITORI!

Faceţi din timp abonamente la ziarul

„AGRICULTURA NOUA"

pe anul 1961.

Costul unui abonament:

pe 3 luni	lei 5
pe 6 luni	lei 10
pe un an	lei 20

Abonamentele se primesc de către difuzorii de presă din instituţii, S.M.T.-uri, gospodării de stat, factorii poştali şi oficiile poştale.

Poporul englez este împotriva creării bazelor militare americane în Anglia

Cercurile conducătoare din ţările occidentale, continuîndu-şi cu febrilitate politica de pe poziţii de forţă, iau mereu măsuri menite a înrăutăţi situaţia internaţională şi a mări primejdia unui război.

Printre aceste măsuri criminale împotriva păcii, se numără şi înţelegerea care a survenit între Macmillan şi Eisenhower, înţelegere pe baza căreia, Anglia dă dreptul S.U.A. să creeze în Scoţia o bază pentru submarinele americane înzestrate cu rachete „Polaris".

Prin această faptă a sa, premierul englez se dovedeşte a fi un om care prin vorbe spune că este pentru pace şi pentru tratative paşnice, iar prin fapte se situează în rîndul celor care înveninează atmosfera politică internaţională şi contribuie cu febrilitate cursa periculoasă a înarmărilor.

În acelaşi timp, Macmillan înlesneşte transformarea Angliei într-un teritoriu ocupat de armatele americane, fapt ce constituie o politică de subjugare a intereselor poporului englez la carul războinic american.

Impotriva politicii dusă de guvernul Macmillan se ridică minţile cele mai conştiente din Anglia, patrioţii englezi care condamnă cu tărie politica dusă de Macmillan. În multe oraşe din Anglia au avut loc uriaşe demonstraţii de protest împotriva hotărîrii guvernului de a crea în Scoţia o bază pentru submarinele americane înzestrate cu rachete „Polaris". Astfel, în oraşul Bristol, zeci de mii de tineri au manifestat pe străzi, cerînd să se renunţe la construirea acestor baze. Demonstraţii asemănătoare au avut loc şi în oraşele Brighton şi Leeds. Pe zidurile caselor din oraşul Farnborough populaţia a scris afişe de protest împotriva amplasării de rachete „Polaris" pe teritoriul Scoţiei.

Potrivit dorinţei maselor, Consiliul Partidului laburist din Scoţia a adoptat o rezoluţie în care cere să se lichideze toate bazele militare străine din Anglia. La rîndul lor, organizaţiile sindicale din Liverpool, Wigan, Manchester şi Cardoff au adoptat şi ele rezoluţii de protest împotriva construirii de baze militare americane în Anglia.

Mii şi mii de scrisori sosesc zilnic la redacţiile ziarelor engleze, prin care cetăţenii englezi cer lichidarea oricăror baze militare americane pe pămîntul englez. La 7 noiembrie, ziarul scoţian „Scottsmon", a consacrat o pagină întreagă pentru publicarea scrisorilor primite de la fruntaşi ai opiniei publice din Scoţia şi din Anglia, care protestează împotriva hotărîrii guvernului englez de a permite S.U.A. să creeze baze pentru submarinele americane înzestrate cu rachete „Polaris".

Printre acestea se află şi lordul Russel, care socoteşte că această hotărîre a guvernului englez este „echivalentă cu înaltă trădare", şi cheamă pe toţi oamenii cinstiţi să protesteze prin orice mijloace, pentru a determina guvernul să renunţe la hotărîrea sa. La rîndul său, lordul Boyd Orr scrie că ar fi mai bine, dacă Anglia, „în loc să se complacă în situaţia de satelit al Americii... ar începe cursa înarmărilor".

Însăşi ziarele conservatoare de mare tiraj „Daily Express" şi „Sunday Express" au anunţat că se vor pronunţa împotriva acordului anglo-american prin care se prevede crearea unor baze pentru submarinele S.U.A. înzestrate cu rachete „Polaris".

Shinwell, fost ministru de război în „cabinetul laburist din umbră", a declarat, fără ocol lui Macmillan, că americanii care vor staţiona în această bază, se vor afla în mijlocul unei populaţii care le va fi ostilă. Numeroşi deputaţi laburişti din Scoţia au confirmat cele spuse de Shinwell.

Consiliul general al Comitetului englez pentru apărarea păcii a dat publicităţii o declaraţie prin care cheamă poporul la lupta pentru lichidarea bazelor militare americane pe teritoriul Angliei şi arată că singura posibilitate de asigurare a securităţii constă în renunţarea la arma nucleară.

Deosebit de semnificativă este demonstraţia puternică a maselor împotriva lui Gaitskell, liderul laburiştilor care susţine hotărîrea guvernului Macmillan de a permite S.U.A. să creeze baze pentru submarinele înarmate cu rachete „Polaris".

La Liverpool, şi în alte oraşe, discursurile lui au pricinuit adevărate furtuni de protest din partea populaţiei. Aşa cum anunţă agenţia „Press Association", Gaitskell a fost împiedicat să vorbească. Strigătele din sală: „demisionează, demisionează. Părăseşte funcţia de lider al Partidului laburist", au înăbuşit cuvintele rostite la microfon.

În legătură cu demonstraţia maselor împotriva lui Gaitskell, comentatorul ziarului „Daily Mail" scrie că ele „au coborît considerabil prestigiul acestuia în rîndurile laburiştilor".

Poporul englez îşi întăreşte lupta pentru apărarea păcii şi a independenţei ţării sale. Nu încape îndoială că cei care se joacă cu focul, îşi vor frige, într-o zi, degetele.

Lucrători din agricultură!

ABONAŢI-VĂ PENTRU ANUL 1961 la revistele Ministerului Agriculturii, care vă informează asupra celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi practicii din domeniul agriculturii.

PROBLEME AGRICOLE,
GRADINA, VIA ŞI LIVADA,
PROBLEME ZOOTEHNICE ŞI VETERINARE

Apar o dată pe lună, costul unui abonament anual fiind de 48 lei.

APICULTURA
MEHESZET

Apare o dată pe lună, costul unui abonament anual fiind de 36 lei.

MECANIZAREA ŞI ELECTRIFICAREA AGRICULTURII

Apare o dată la două luni, costul unui abonament anual fiind de 24 lei.

REVISTA INTERNAŢIONALĂ PENTRU AGRICULTURĂ

Apare o dată la două luni. costul unui abonament anual fiind de 36 lei.

REVISTA DE GEODEZIE ŞI ORGANIZAREA TERITORIULUI

Apare o dată la 3 luni, costul abonamentului anual este de 16 lei.

Abonamentele se pot face la difuzorii de presă din întreprinderi, instituţii şi de la sate, la oficiile poştale, chioşcurile de ziare şi toţi factorii poştali cu 20 zile înainte de începerea trimestrului sau semestrului.

PREFERAŢI ABONAMENTELE ANUALE, CARE SE FAC PÎNĂ LA 10 DECEMBRIE 1960, PENTRU A VĂ ASIGURA CONTINUITATEA ÎN PRIMIREA REVISTEI.

Predarea produselor agricole contractate, o datorie patriotică

Asigurînd producătorilor o desfacere sigură a produselor lor la preţuri avantajoase, creînd în plus o serie de avantaje stimulatorii, valorificarea pe calea contractărilor a produselor agricole a grăbit procesul de ridicare a nivelului de trai material şi cultural ţărănimii muncitoare.

Gospodăriile agricole colective, întovărăşirile agricole şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale apreciază în tot mai mare măsură sistemul de contractare, încheind an de an contracte pentru cantităţi tot mai mari de produse agricole.

Nu întîmplător se grăbesc contractanţii să-şi achite îndatoririle contractuale beneficiind astfel mai repede de avantajele materiale ale contractului. Nu întîmplător acum, în perioada de preluare pe bază de contracte a porumbului, mii de gospodării s-au grăbit să-şi achite îndatoririle faţă de stat.

Bunăoară, unităţile agricole socialiste din comunele Tomnatic, Bărăteaz, Sînpetru Mic din raionul Sînnicolaul Mare au predat tot porumbul contractat. La fel a procedat gospodăria agricolă colectivă „16 Februarie", din comuna Moţca, raionul Paşcani, întovărăşirea agricolă „23 August" din comuna Valea Seacă, acelaşi raion, care a predat cele 100 tone de porumb contractate. De menţionat că atît gospodăria colectivă din Moţca cît şi întovărăşirea din Valea Seacă au predat porumbul în ştiuleţi chiar de pe cîmp. Tot astfel a procedat şi gospodăria colectivă din comuna Vlădeni, raionul Iaşi şi multe altele.

Numeroase consilii de cooperative de consum au raportat preluarea în întregime a produselor de toamnă contractate. De exemplu, cooperativa din Cocargeaua, raionul Feteşti, a preluat 800 tone porumb şi 500 tone floarea-soarelui. Cooperativele din comunele Pelinu, Dilga Nouă, Răzvani, Nicolae Bălcescu din raionul Lehliu au preluat de asemenea în întregime, cantităţile de porumb şi de floarea-soarelui contractate. Aşa au procedat şi cooperativele din Mărculeşti, Gheorghe Lazăr din raionul Slobozia şi altele.

În regiunea Bucureşti, numai în ultima decadă au fost preluate din contracte peste 36.000 tone porumb.

Mai sînt însă unităţi agricole, îndeosebi în regiunile Bacău, Iaşi, Constanţa, Galaţi, Cluj, care au rămas în urmă cu predarea produselor contractate. Este vorba de o neglijenţă condamnabilă atît din partea organelor cooperaţiei de consum cît şi din partea unităţilor contractante. Nu s-a înţeles peste tot că în primul rînd producătorul este el însuşi interesat să predea porumbul în cel mai scurt timp, încît să poată beneficia cît mai grabnic de foloasele contractului. Indicaţiile de a se preda porumbul în ştiuleţi îi avantajează în mare măsură pe producători. Diferenţa de umiditate este plătită, ba mai mult, dacă depăşeşte o anumită limită, organele de recepţionare nici nu ţin seamă de ea.

Pentru ce se cere totuşi ca porumbul să fie predat în ştiuleţi? Contractantul este scutit de o muncă în plus, produsul contractat poate fi predat mai repede, iar organele de recepţionare îl pot înmagazina mai uşor. În plus, porumbul poate fi păstrat în condiţii optime.

Avem o toamnă frumoasă. Acest lucru face ca produsele contractate să fie transportate cu uşurinţă la bazele de recepţie în cel mai scurt timp. Trebuie folosit la maximum timpul frumos, drumurile practicabile care înlesnesc acţiunea de predare.

I. MICU

Asigurările facultative aduc foloase însemnate ţărănimii muncitoare

În orice gospodărie agricolă se pot produce pierderi fie la animale, fie la culturile agricole sau vii, la bunurile gospodăreşti.

În asemenea cazuri, Administraţia Asigurărilor de Stat, vine în ajutorul gospodăriilor care au suferit pagube acordîndu-le despăgubiri.

În cadrul asigurărilor, prin efectul legii, despăgubirile pentru animale şi culturi se acordă în limita unor anumite sume, denumite norme de asigurare. Aceste sume sînt fixate uniform pe toată ţara. Ca atare, ele nu pot reprezenta întotdeauna valoarea integrală a bunurilor, ţinînd seamă că această valoare diferă de la o gospodărie la alta (animale de calitate mai bună sau mai slabă, producţie mai mare sau mai mică pe hectar la culturi etc.).

Pentru ca unităţile agricole cooperatist-socialiste sau cetăţenii să poată obţine — în cazurile de daună — despăgubiri mai mari, adică sume mai apropiate de valoarea reală a bunurilor dăunate, unităţile agricole respective pot încheia la ADAS asigurări facultative care completează asigurările prin efectul legii. Pentru ca cetăţenii să poată obţine — în cazurile de daune — despăgubiri şi la rodul viilor, produsele agricole şi bunurile gospodăreşti (care nu sînt asigurate prin efectul legii decît la unităţile agricole cooperatiste), ei pot încheia asigurări facultative pentru aceste bunuri.

Foloasele însemnate pe care le obţin unităţile agricole cooperatiste şi cetăţenii care încheie asigurări facultative au putut fi cunoscute cu ocazia plăţii către asiguraţi a despăgubirilor cuvenite pentru pagubele suferite. Sînt numeroase cazurile în care Administraţia Asigurărilor de Stat a plătit sume importante drept despăgubiri cu ajutorul cărora asiguraţii în cauză au putut să-şi înlocuiască animalele pierite sau să-şi refacă bunurile distruse ori vătămate. De exemplu, în anul 1960, gospodăria agricolă colectivă „Calea Belşugului" din comuna Cîmpineanca, raionul Focşani, regiunea Galaţi, a primit drept despăgubiri pentru pagubele avute la rodul viilor, suma de 1.127.360 lei, din care 947.302 lei pentru asigurarea facultativă; gospodăria agricolă colectivă „Gheorghe Doja" din comuna Săcădate, raionul Sibiu, regiunea Stalin, a primit drept despăgubiri pentru unele oi şi vaci pierite suma de 17.320 lei, din care pentru asigurarea facultativă suma de 8.664 lei.

Şi în cazul cetăţenilor, despăgubirile plătite de Administraţia Asigurărilor de Stat au ajutat asiguraţilor la acoperirea pagubelor suferite. Astfel Iamosiga Ioan din comuna Ictar, raionul Lugoj, regiunea Timişoara, asigurîndu-şi facultativ animalele, a primit în anul 1960 pentru paguba suferită prin pieirea unei vaci de rasă comună, în afară de suma cuvenită din asigurarea prin efectul legii, o despăgubire de 1.000 lei.

Asemenea exemple se pot da din toate regiunile. În anul 1959, Administraţia Asigurărilor de Stat a plătit drept despăgubiri la asigurările agricole suma de cca. 23 milioane în regiunea Bucureşti, peste 21 milioane în regiunea Cluj ş.a.m.d.

Numeroase gospodării agricole colective, cooperative agricole de producţie, întovărăşiri agricole, precum şi mulţi cetăţeni, convinşi de foloasele asigurărilor facultative au încheiat asemenea asigurări. Numărul asigurărilor încheiate creşte an de an. Astfel în anul 1959 s-au asigurat facultativ cca. 3 milioane de animale aparţinînd unităţilor agricole cooperatiste şi cetăţenilor, adică cu cca 50 la sută mai mult decît în anul 1958, iar în primul semestru al anului 1960 peste 2 milioane de animale, adică cu cca. 20 la sută mai mult decît în perioada corespunzătoare a anului 1959. De asemenea, în anul 1959, s-au asigurat culturile agricole şi rodul viilor de pe o suprafaţă totală cu aproape 100 la sută mai mare decît în anul 1958, iar în semestrul I 1960, cu circa 30 la sută mai mare decît în semestrul I 1959.

Pentru ca de foloasele asigurărilor facultative să beneficieze cît mai multe unităţi agricole cooperatiste şi cît mai mulţi cetăţeni, Administraţia Asigurărilor de Stat a luat o serie de măsuri în vederea extinderii pe scară largă a acestor asigurări; au fost acordate noi avantaje pentru asiguraţi şi s-au îmbunătăţit condiţiile de asigurare. Astfel, în anul 1960 au fost lărgite cazurile în care se acordă despăgubiri. De exemplu, la asigurarea facultativă a rodului viilor se acordă despăgubiri şi în cazurile în care paguba este provocată de ploaie torenţială şi de foc.

Totodată, s-au mărit sumele limite pînă la care pot fi asigurate facultativ unele specii de animale şi s-a prevăzut posibilitatea asigurării facultative şi a altor bunuri decît cele ce puteau fi asigurate în anii precedenţi.

Primele de asigurare au fost reduse la asigurarea animalelor şi culturilor agricole aparţinînd instituţiilor, întreprinderilor şi organizaţiilor locale de stat, organizaţiilor obşteşti etc., precum şi primele la asigurarea bunurilor din gospodăriile cetăţenilor. Pentru unităţile agricole cooperatiste s-a creat posibilitatea de a încheia asigurări facultative fără plata anticipată a primelor de asigurare.

In vederea încheierii asigurărilor facultative, unităţile socialiste se pot adresa inspectorilor de asigurare sau inspectoratelor ADAS, iar cetăţenii se pot adresa agenţilor de asigurare, responsabililor cu munca ADAS, băncilor cooperative, inspectorilor de asigurare precum şi direct inspectoratelor ADAS.

ŞTEFAN FENYVEŞI

Un renumit cioban al Kirghiziei

...Călăreţul goneşte ca vîntul prin cîmpie. Într-o mînă ţine frîul, iar cu cealaltă susţine un ţap care atîrnă de-o parte şi de cealaltă a şeii. In urma lui vin călări în mare goană cei ce-l urmăresc şi vor să-i răpească povara. E un joc de luptă sportiv kirghiz numit „ulak" care în mod obişnuit atrage un mare număr de spectatori.

Tare-i mai plăcea acest joc plin de bărbăţie, tînărului Tapşirma, fiul bătrînului cioban Usiukav Sadîvakunov din satul Pokorovka, raionul Djeta-Oguzsk, din Kirghizia. Printre şcolarii de-o vîrstă cu el era cunoscut ca un călăreţ fără seamăn, care va putea peste un an-doi să ia parte la întrecerile de călărie ale celor mari. Dar, vai, de astă dată nu avu parte să nimerească la serbare...

— N-o să iasă nimic, băieţi, le spuse el prietenilor. Mîine în zori tata pleacă în munţi cu turma de oi şi mă ia şi pe mine cu el. Aşa că o să petreceţi fără mine.

...Primele raze de soare abia-şi prinseră cununa lor aurie pe creştetul înzăpezit al munţilor, cînd Usiukav Sadîvakunov pleacă la drum împreună cu fiul său. Aidoma unui rîu cenuşiu, învălurat, se strecura pe drum şirul nesfîrşit al turmei de oi. In fruntea acestei procesiuni se află însuşi Usiukav; coloana o încheie Tapşirma şi un alt cioban-Mamai. Pentru o turmă de şapte sute de capete e nevoie de patru ciobani, dar unui cioban experimentat ca bătrînul Sadîvakunov îi sînt de ajuns şi două ajutoare. Sus, în munţi, pe-o păşune şi-au făcut ciobanii tabăra; aici vor trăi cîteva luni, pînă va veni frigul toamnei.

Aici îi plăcea mult lui Tapşirma. Obişnuit să călărească de la vîrsta de cinci ani lui îi venea la-ndemînă să umble călare după oi, să le mîne la păşune sau la apă.. Cel mai mult însă îi plăcea să se ducă călare la Issik-ul, cel mai mare lac de munte din lume — să scalde caii.

Vara a trecut pe nesimţite şi ciobanii începuseră s-o ia spre casă, spre saivanele de iarnă. In iarna trecută Tapşirma absolvise clasa a şasea. Dar vara hoardele fasciste au cotropit pămîntul sovietic...

Din satele şi oraşele Kirghiziei plecau rînd pe rînd bărbaţi pe front. Îi veni rîndul şi capului familiei Sadîvakunov. O turmă rămase să o îngrijească soţia lui, iar de ajutat o ajuta Tapşirma.

Abia în 1946 se întoarse Usiukav de pe front şi îşi reluă funcţia de şef al puţin numeroasei sale brigăzi de ciobani. Primul său ajutor deveni Tapşirma. De îndată ce băiatul împlini vîrsta de optsprezece ani, tatăl său îi zise:

— Ţi-a venit timpul fiule, să păşeşti pe drumul tău de sine stătător. Ia pe răspunderea ta întreaga turmă, iar eu o să te ajut, rămînînd să lucrez ca cioban de rînd. Vîrsta nu-mi mai îngăduie să prididesc peste tot cu treburile...

Aşa ajunse Tapşirma cioban responsabil al unei turme de oi din sovhozul „Orgociv". Învăţase să se descurce, să facă faţă obligaţiilor sale complicate cînd o dată se întîmplă ceva: în ferma de creştere a vitelor, însămînţarea artificială a oilor se făcea toamna, tîrziu. Mieii se năşteau vara şi intrau în iarnă, nu de-ajuns de voinici. Dar iată, o dată, în turma lui Sadîvakunov se pripăşi un berbec străin. Asta era în august; toată seria mieilor se născuse încă în iarnă şi ciobanul responsabil a băgat numaidecît de seamă că mieii, au crescut puternici şi rezistenţi, tot unul şi unul. „Ce-ar fi oare dacă toţi mieii i-am creşte pe timp de iarnă? şi-a zis el. Poate aşa se va întări întreaga turmă".

Şi-a împărtăşit gîndurile ce-l frămîntau zootehnicianului din sovhoz, lui Ivan Remizov. Acesta i-a spus să încerce.

Pentru început Sadîvakunov efectuă însămînţarea artificială numai la o parte din turma de oi. Şi interveni din nou un lucru neaşteptat. Multe oi din cele însămînţate artificial fătară miei gemeni.

— Cauza este foarte lesne de înţeles, spuse zootehnicianul. Doar tocmai către sfîrşitul verii cînd s-a făcut această experienţă oile au avut păşune de calitate şi chiar un surplus de alimentare. Mă întreb numai: vom reuşi să păstrăm generaţia tînără de-a lungul întregii ierni grele?

Era imposibil să rezolvi această problemă numai prin forţe proprii. Totuşi, direcţia sovhozului, dîndu-şi seama de avantajele evidente a acestei iniţiative a salutat-o cu bucurie. Pentru turma lui Sadîvakunov au fost repartizate materiale de construcţii suplimentare, astfel încît ciobanul şi-a putut face o bună izolare termică la saivanele oilor. Trei sute de oi au fătat iarna; la fiecare o sută de oi s-au obţinut, în medie, 117 miei. O reuşită fără seamăn!

— Ştii, Gokon, i-a spus o dată Tapşirma soţiei sale, care lucra în brigada lui, ca bucătărească, mi se pare că treptat, treptat, o să ajungem să avem o turmă nouă de oi. Că doar în fiecare an repartizăm vreo 25—30 de oi bătrîne, puţin productive pentru carne. Dacă o să le înlocuim cu oi tinere, fătate iarna, treptat, turma noastră o să se reînnoiască în întregime. Sînt încredinţat că oile noastre Kirghize de munte sînt încă departe de a-şi fi manifestat toate calităţile lor minunate.

Soţia era întrutotul de acord cu aceste gînduri ale soţului ei. Şi cu toate că uneori în sovhoz se mai auzeau pe ici pe colo unele păreri că rezultatele excepţionale obţinute în turma lui Sadîvakunov ar fi chipurile cu totul întîmplătoare Gokon, care crescuse într-o familie de ciobani, înţelegea că succesul nu-l adusese întîmplarea ci munca plină de încordare a oamenilor, care se ocupă cu grijă de creşterea oilor.

Bineînţeles creşterea şi îngrijitul oilor în timp de iarnă nu e o treabă uşoară, în schimb, această muncă foarte grea, dă roade concrete. Treptat întreaga turmă a lui Sadîvakunov, toate cele 630 de oi, au fost trecute pentru fătările de iarnă şi la fiecare sută de oi se obţinea un număr de 130—140 miei. Pe măsură ce se reconstruiau şi se refăceau noile saivane, această metodă se aplica în toate turmele din sovhozul „Orgociv" în prezent transformat într-o adevărată staţiune pentru îmbunătăţirea calitativă a oilor.

Munca depusă de cercetătorii de oi din brigada lui Sadîvakunov era răsplătită din plin. Cîştigul lor, (al celor trei ciobani) ajungea în fiecare lună la 3.000—3.500 ruble, fără a mai pune la socoteală premiile acordate pentru depăşirea planului.

In anul 1957, Tapşirma Sadîvakunov a ajuns participant la expoziţia unională agricolă iar peste un an, pentru obţinerea mieilor de rasă superioară a fost decorat cu ordinul „Steagul Roşu al Muncii".

...Intr-o zi geroasă de decembrie din 1959 l-am întîlnit pe Sadîvakunov la Moscova. Traversa Piaţa Roşie ţinînd cu grijă sub braţ un pachet cu cărţi noi.

— Am avut fericirea să particip la lucrările Plenarei Comitetului Central al partidului nostru, mi-a spus el. Cînd te gîndeşti ce perspective ni se deschid nouă, ţăranilor, rămîi cu răsuflarea tăiată! Plecăm acasă cu sentimentul că purtăm aripi.

— Care sînt planurile pentru viitor?

— Avem de lucru berechet. Că doar ne-am învăţat să nu luăm de la natură tot ce ea ne dăruieşte, tot ce ne pune la dispoziţie. Să-ţi spun ceva. În prezent, în toate colhozurile se lasă de obicei o singură fătare pe an. Ori, dacă ajungi să creşti oi mai rezistente, de rasă, să le întreţii în condiţiile cele mai bune, poţi obţine trei fătări la fiecare doi ani! Şi cîte alte rezerve nefolosite mai sînt încă? Abia aştept să ajung acasă mai repede. Nu mai am astîmpăr, mi-e dor să mă apuc de lucru.

— V-a plăcut Moscova?

— O, da, ai ce să vezi aici. Dar nu m-aş învoi să trăiesc la oraş pentru nimic în lume. La noi în munţi e altă socoteală, lărgime, aer!

Şi el făcu un gest larg cu mîna puternică, vînjoasă, mînă obişnuită cu munca.

S. VIKTOROV

„AGRICULTURA NOUA, organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole, Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"